

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

universitas.no

Torsdag 3. april 2025

HOMOFOBIEN ØKER I GEORGIA:

— DE SKEIVE BARNNA TRENGER OSS

Som 13-åring ble han tatt under vingene av det skeive teknomiljøet. Nå vil Matt (26) ta vare på den neste generasjonen.

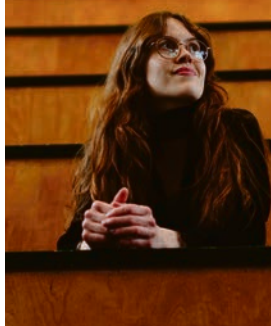
Utenriks s. 14 - 17

**FLERE UNGE
GÅR I
KIRKEN**

Nyhet s. 12-13

Fra *blogg*
til Blindern

– Ingen visste
hvem jeg var.
Det var deilig

Kultur s. 20 - 21

Rektorvalg på UiO:

DETTE MÅ DU VITE

Nyhet s. 6 - 7

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Dagny Mathilde Mohn**
dagny.mohn@gmail.com 46854623

Nyhetsredaktør: **Thea Eide**
Thea.eidee@gmail.com 93279217

Fotosjef: **Sara Aarøen Lien**

Desksjef: **Mona Soopalu**

Nettredaktør: **Idun Kjølv Wiig**

Uttegner: **Ida Fjeld**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Sondre Gardsteig Kløvfjell**

Deskjournalist: **Freyja Eikrem Ims**

Korrektursjef: **Astri Lovett Hageberg**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Hva blir det neste for NSO?

Dagny Mathilde Mohn,
Ansvarlig redaktør

Studentene har for dårlig økonomi, og det store presset på leiemarkedet har ført til at mange studenter må jobbe mye ved siden av studiene, spesielt i Oslo. Norsk Studentorganisasjon (NSO) har hatt hakk i plata i årevis og krevd at studiestøtten knyttes til grunnbeløpet i folketrygden og økes til 1,5 G. Grunnbeløpet justeres hvert år, og studentene vil altså henge med i utviklingen til samfunnet forøvrig. Dersom vi hadde hatt det sånn i dag, ville studentene fått 186 042 kroner i året

NSO har stått på barrikadene for dette i lang tid, men til nå har det sett ut som at man har forkynnet for døde ører. Kanskje er endelig dagen kommet, der NSO får gjennomslaget de har kjempet for så lenge. Slaget er ikke vunnet ennå, men det ser litt lysere ut. Flere av partiene har allerede sagt at de vil gå inn for endringen. Venstre og Senterpartiet (Sp) vil øke studiestøtten til 1,5 G og SV vil sågar ha studiestøtte på 2 G. Til og med Frp, som ikke har hatt landsmøte sitt ennå, mener i sitt utkast at studiestøtten skal knyttes til G.

Arbeiderpartiet (Ap) skal den helgen vurdere å gå inn for det samme. Om de rødgrønne partiene

endelig forplikter seg til dette, kan det komme godt med for den nylvalgte NSO-lederen. Gitt at vi får et rødgrønt flertall til høsten såklart. Å ha ikke bare ett, men kanskje to partiprogram å slå i bordet med, er gull for en interesseorganisasjon. Endelig kan de ikke bare be, men

**Universitas
håper inderlig
at vi snart kan
skrive en
gladsak om
NSOs store
gjennombrudd**

også kreve. Et gjennomslag her vil være en fin medalje på brystet for deres påtroppende leder. Men så er spørsmålet: Hva kommer etter?

Alle som har jobbet lenge mot et mål, for eksempel en stor eksamen eller innlevering, kjenner følelsen. Så mye tid, arbeid og hjernekapasitet har gått til dette, at når det ende-

lig er gjennomført, sitter man igjen med nesten like mye tomhet som mestringsfølelse. Hva skal man ta seg til? Hva blir NSOs neste mål om vi omsider når det ettertraktede 1,5? Naturligvis kan man alltid flytte merket. 2 G er jo bedre enn 1,5, slik som SV har gått inn for, men NSO må også klare å tenke nytt.

Å endelig nå målet om en studiestøtte knyttet til 1,5G vil frigjøre ressurser som kan brukes på andre studentsaker. NSO har nok å velge i når det gjelder god politikk som vil gagne studenter, det gjelder bare å få kommunisert den ut til nettopp studenter og politikere. For eksempel resolusjonen «Stopp studentfabrikken», som setter seg opp mot «effektivisering» i høyere utdanning, som avgifter for å ta opp eksamen, og strengere vilkår for omgjøringsstipendet. Det er positivt om studenter fullfører på normert tid, men å gjøre det vanskeligere å ikke gjøre det, er neppe veien å gå. Eller så kan de satse på helsepolitikk. Helsetilbudet for studenter er for dårlig, og samskipnadene burde få mer for å kunne drifte et godt helsetilbud som er mulig for studenter å benytte seg av, selv om de har lite å rutte med.

Universitas håper inderlig at vi snart kan skrive en gladsak om NSOs store gjennombrudd.

Historiske skråblikk av
Freyja «Feinschmecker» Ims

Arkivaren

Høy standard på Kringsjø

Uansett hvor mange høy- eller lavblokker studentsamskipnaden setter opp, virker det som om det alltid er minst ti ganger så mange studenter i kø. I 1989 kunne Universitas melde at vilkårene for studentboligene oppvekst var like treg, men ikke fordi pengene ikke nådde til – fordi prosjektet hadde en for høy standard! Det var Kultur- og vitenskapsdepartementet som mente at det nye vaskeriet studentsamskipnaden ønsket i studentblokkene på Kringsjø kom til å øke standarden for studentboliger rundt om i landet. Og luksus hører jo ikke studentlivet til: «Dermed mener vi det er riktig å prioritere antall fremfor økt standard», mente byråsjef Baard Meidell Johannesen.

Universitas, 25.01.1989

Mote eller mobbing?

Gjennom årene har Universitas sitt magasin vært gjennom både tykt og tynt av spennende saker. I 2008 var det en egen spalte i magasinet kalt «Camillas kolleksjon», som skulle i hver utgave mene litt om studentenes motetrender. Men 2000-tallet var jo en brutal moteepoke for studentene å kle seg i... «Beate Sletvold Øistad tar kjønnsstudier ved HF og er en fargerik dame.», påpeker Universitas motejournalist. Og om jus-studenten Rolv Mørk med sitt lange hår og enda lengre skjær er det bare ros å komme med: «Han overlater intet til tilfeldighetene. Her er det gjennomtenkt match i farger og stil. Med et smykke som bryter det hele, men som derfor passer perfekt».

Universitas, 05.03.2008

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SIO.
- Universitas arbeider etter Vier varson-plukens regler for god pressesjikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Fotball-apatati i NFF

Når Norge møter Israel i fotball, uten at det ser ut til å heve mange øyenbryn, blir vi nødt til å ta et oppgjør med sportens posisjon, samt vår egen.

Fotball-Norge

Andreas Nesbo,
journalist i Universitas

Tirsdag forrige uke møtte Norges herrelandslag opp på et nærmest folketomt Nagyerdei stadion i Debrecen i Ungarn.

På motsatt side av banen stod herrelandslaget til Israel. Det er noe lummert at verdens største fotballstjerner spiller gjeldende landskamp foran et publikum som selv ikke norsk andrenivå hadde vært spesielt stolte av. Stemningen i Ungarns nest største by denne kvelden var mildt sagt merkelig.

Fotballen og historien er uløselig knyttet sammen. Men stadig økende bruk av sporten som propagandaarena og stormaktenes lekeplass er i ferd med å gjøre fotballen til et verktøy. Og dette skjer mens de fleste av oss følger stille med fra sidelinja.

Vi lever i en verden der Russlands herrelandslag er suspendert fra å spille

gjeldende fotballkamper, mens vi til høsten skal ta imot Israel hjemme på Ullevål i returoppgjør.

Selv om situasjonen på Gazastripen i høy grad er på dagsordenen her hjemme i Norge, virker det nesten som det har gått de fleste hus forbi at vi bokstavelig talt spiller ball med de som står bak.

Nåværende landslagstrener Ståle Solbakken har uttalt seg i forkant av kampen om sin forståelse for at situasjonen i Gaza er kompleks. Samtidig mener han at landslaget skal «holde sitt fokus på det sportslige». Også en av landslagets største profiler Alexander Sørloth ble spurt om hans tanker rundt en eventuell boikott, hvorpå Sørloth svarte at å boikotte kampene mot Israel ikke ville vært hensiktsmessig. Jeg spør meg selv hvor hensiktsmessighetens grenser går. Kan alle handlinger plasseres over eller un-

der hensiktsmessighetens grense?

Slik har moderne fotballfilosofi blitt omkring alt som ikke skjer på banen. Apatisk og nøytral. Koste hva det koste vil, og man vil det skal koste så lite som mulig. For i takt med idrettsverdenens voksende rolle som et marked som skal melkes for hver krone, vokser normen omkring nøytralitet og tomme diplomatiske svar i møte med vanskelige spørsmål.

Problemet her er at dette ikke burde være et vanskelig tema for Norges Fotballforbund (NFF) å ha en mening om. Det ville ikke vært første gang vi ser norsk boikott i møte med urett.

Argumenter om krigens geografiske distanse fra oss brukes som et forsvar. Norges Fotballforbund er derimot nå i den posisjonen at konflikten ikke lenger har aktører som kun eksisterer på andre siden av kloden. I høst eksisterer de, om så kun for en kveld, midt på gressplenen på Ullevål stadion. Og vi tar dem imot med åpne armer.

Rami Samandar, talsperson for Aksjonsgruppa for Palestina, har poengtert NFFs manglende ryggrad. Samtidig er det mange som tar til orde for at fotbal-

len ikke skal blande seg inn i politikk eller historien som den forløper seg foran øynene på oss. Men hva da, når politikken og historien blander seg inn i fotballen? Arven etter en Diego Maradona iført Che Guevara tatovering, Drillos uttalte tilhørighet til AKP og Sócrates Olivieras åpne kritikk mot militær-regime i Brasil, ser ut til å vaskes bort i sponssorvennlighetens navn.

Om man ikke velger side selv, vil historien velge for deg

For når fotballen og historien ikke bare knyttes sammen, men blir én og samme ting, vil de som utgjør det norske

landslaget, la det være spillere, trenere eller de bak kulissene, være både de som former historien, men også de som bestemmer hvilken side av historien vi stiller oss på. Dessverre for NFF er grensa mellom historiens to sider for tynn til at man kan stå midt på den. Om man ikke velger side selv, vil historien velge for deg. Selv om man kun ønsker å «fokusere på det sportslige».

debatt@universitas.no

Nyhetsredaktør:

Thea Eide

thea.eidee@gmail.com

93 27 92 17

NYHET

9 av 10 scroller i senga

Tall fra Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (Shot) viser at 9 av 10 studenter bruker mobilen i senga etter at de har lagt seg, melder Khrono. Det påvirker, ikke overraskende, søvnen negativt. Forskere har brukt Shot-tallene til å undersøke koblingen mellom hvor lenge studentene oppgir at de sover, hvor lenge de oppgir at de er i senga og hvor mye skjermtid de har i senga. Basert på dette har de funnet en sterk kobling mellom

studenter med lang skjermtid og symptomer på søvnløshet. En time lengre skjermtid gir 59 prosent større risiko for søvnløshet og 24 minutter mindre søvn. Kvinnelige studenter er mer på skjerm etter at de har lagt seg, enn mannlige, og de har betraktelig større problemer med søvnløshet. 37,9 prosent av de kvinnelige studentene sier at de sliter med søvnen, mot 25,6 prosent av mennene. *TE.*

Nå er det Sigve som bestemmer

VI: Når stampelet «Norges mektigste studen» nevnes, påpeker heller Sigve Næss Røtvold hele teamet bak ham.

Blir værende i Oslo

Over halvparten av studentene som fullførte høyere utdanning i Oslo, bodde fortsatt i hovedstaden året etterpå, viser tall fra SSB. 56 prosent av studentene i Oslo bodde fortsatt i byen året etter endt utdanning. Av dem som

selv var vokst opp i Oslo, bodde hele 86 prosent fortsatt der. Det viser nye tall fra Statistisk sentralbyrå (SSB). SSB skriver at tre av ti studenter i Norge studerer i Oslo. Av Oslo-studentene er kun 17 prosent fra Oslo selv. Den andelen øker til 28 prosent når man inkluderer Akershus. Videre kommer det flest studenter til Oslo fra Buskerud, Østfold, Rogaland og Vestfold. Året etter fullført utdanning er 93 prosent i arbeid, hvis man ser bort fra dem som fortsetter å studere. TE.

Noe er på G

Denne helgen samles Arbeiderpartiet (Ap) til landsmøte på Oslo Kongressenter. Der skal blant annet nytt partiprogram for den neste stortingsperioden vedtas. I utkastet til partiprogram ligger en setning om å knytte studiestøtten til grunnbeløpet (G) i folketrygden, noe som har vært NSOs største kampsak i

lang tid. Blir dette vedtatt vil det være første gang Ap har dette i sitt partiprogram. Det vil også gi et hypotetisk flertall på Stortinget for å gå inn for dette. Ap ønsker imidlertid ikke å si noe om hvor stor støtten skal være, i motsetning til flere av de andre partiene. Senterpartiet og Venstre vedtok på sitt landsmøte å øke studiestøtten til 1,5 G, mens Sosialistisk Venstreparti vedtok å øke den til 2 G, ifølge Khrono. TE.

Fra 1. juli blir Sigve Næss Røtvold øverste representant for landets 270.000 studenter. Universitas møter ham for å diskutere alt fra politikk til dikt.

Studentpolitikk

Tekst Miles Herman Tisdal Flikke
Foto Isabel Svendsen Berge

På en solfylt dag på Blindern møter Universitas Sigve Næss Røtvold (25). I helgen ble han valgt til leder av Norsk studentorganisasjon (NSO), studentenes nasjonale interesseorganisasjon.

Universitas fikk tak i ham på en sårt trengt fridag i det som har vært en veldig hektisk periode. Akkurat nå jobber han som velferds- og likestillingsansvarlig i NSO, og begynner derfor det tredje pauseåret fra lektorstudiene på Universitetet i Oslo (UiO). Til masterveilederens store fortvilelse, påpeker han og ler.

Studentpolitikeren Sigve

Vi setter oss på en benk foran Georg Sverdrups hus på Campus Blindern. Røtvold forteller om helgens landsmøte, der det ble vedtatt nytt prinsippprogram, handlingsplan og en internasjonal plattform. Han er opptatt av viktigheten av å stå på talerstolen for å snakke for dem som ikke får stått der.

– Det er ikke alle studenter i alle land som har de samme mulighetene, så vi må bruke det at vi er så heldige til å vise solidaritet med de som ikke har de samme mulighetene som oss, sier han.

Det er stortingsvalg til høsten og Røtvold forteller at NSO har jobbet lenge for å få studentpolitikk inn i partiprogrammene. Han sier fornøyd at Senterpartiet i helgen har vedtatt NSOs krav om å knytte studiestøtten til 1,5 G (1,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden, journ.anm.). Han ønsker at så mange partier som mulig skal prioritere studentene, og at politikerne selv føler eierskap til studentsakene.

Starten på Sigve

I det vi passerer Villa Eika, som huser Studentparlamentet ved UiO (Sp) og Velferdstinget i Oslo og Akershus, forteller Røtvold om da han begynte å bli aktiv i studentlivet. Før han flyttet ned til Oslo fra Mo i Rana som lektorstudent i tysk og historie hadde han aldri hatt et politisk verv. Det var gode faddere som startet hans engasjement på lektorstu-

dentenes pubkjeller.

Der startet han som frivillig og satt i styret i til sammen fire år. Videre dro gode venner ham med til Studentparlamentet, som var annerledes, men fortsatt engasjerende. Der satt han som studie- og læringsmiljøansvarlig.

– Jeg merket at jeg ikke fikk gjøre så mye med rammene rundt det fysiske læringsmiljøet ved å sitte i styret i en studentforening, men det fikk jeg gjort om jeg jobba opp mot universitetsledelsen, forklarer Røtvold.

Skippertaksstudenten Sigve

Det vises at Sigve liker å være student. Når vi spør ham hva den beste delen av studenttilværelsen er, så er svaret enkelt.

– Det er jo alle de flotte folkene man får tilbragt tid med, og alle vennene man får, sier han.

Tydelig ble dette da vi senere gikk til Kjelleren på Helga Engs bygg. I nærmest

Vi må bruke det at vi er så heldige til å vise solidaritet med de som ikke har de samme mulighetene som oss

Sigurd Næss Røtvoldn

hver etasje kom en ny person bort for å gratulere. Med tanke på hvor mye tid som har gått til annet enn å studere var vi nysgjerrige på hva slags student Røtvold er.

– Jeg må si at jeg er en skippertaksstudent, dessverre. Det er kanskje fordi jeg har blitt så engasjert i ting da, innrømmer Røtvold.

Allikevel har han sluppet å ta opp fag på nytt, og til og med tatt 50 studiepoeng ekstra i nordisk, i tilfelle han skulle ønske å hoppe inn som lektor i norsk i fremtiden.

Lyriske Sigve

Det finnes fortsatt en Sigve som hverken er student eller politiker, bare en mann fra Mo i Rana som trenger å koble av. En Sigve som liker å se på reality-TV eller spille Heartstone på mobilen, og en Sigve som oversetter sangtekster, skriver dikt og får kil i hjernen når lyrikken rimer.

– Jeg har skrevet om så mye forskjellig, som da man gikk over til de nye sed-

lene. Det ble et dikt om overgangen fra Birkeland til en torsk og Munch til en bølge, fniser han

Kjærligheten for lyrikk bærer videre til hans kjærlighet for Bob Dylan, samt hans urokkelighet. Mens vi diskuterer den nylig utgitte biografifilmen reflekterer Røtvold over at Dylan sto imot press og ikke lot andre diktere hva han skulle skrive om, og at det er kvaliteter han liker, selv om han ellers ikke fremsto så hyggelig.

Sympatiske Sigve

Røtvold tenker hardt på hvilken film som sist fikk ham til å gråte, før han svarer 1993-filmen *Philadelphia* med Tom Hanks. Den handler om en advokat som blir sparket fra jobben sin grunnet at han har aids, og går til rettsak mot arbeidsgiveren. Han vinner, men er allerede død innen den tid.

– Jeg kjenner veldig lett på urettferdighet, spesielt når det gjelder andre, ikke bare meg selv, sier han.

Det er noe han sier å ha sett og følt gang på gang gjennom arbeidet i studentpolitikken.

– Det er noe av det som gjør at engasjementet mitt brenner, at studenter ikke får en tilstrekkelig støtte som gjør at man kan prioritere studiene over at man må jobbe for å dekke husleia, funderer Røtvold.

Han viser til en undersøkelse blant sykepleiestudenter fra Studiebarometeret som viste at de i gjennomsnitt bruker 51,3 timer i uken på studier og jobb. For at studenter skal kunne fokusere fullt på det å være student, mener han at en økning av studiestøtten til 1,5 G er nødvendig. Han peker på at studiestøtten har økt med ti prosent de to siste årene som grunnen til at det er viktig å fortsette å ta det opp med politikerne.

– Det prioriteres annerledes i statsbudsjettet, som er hvorfor det tar lang tid å nå 1,5 G, men vi skal være tydelige på at man må prioritere studentene

også. Fortsetter vi presset så kommer vi oss gradvis dit, sier han bestemt.

Røtvold peker også på kutt i høyere utdanning som har ført til økte avgifter for studentene. Studenter utenfor EU/EØS får en betraktelig mye større studieavgift, og man må betale for å kunne ta opp beståtte eksamener for å forbedre karakter. Han mener at det bryter med

Jeg kjenner veldig lett på urettferdighet

Sigurd Næss Røtvoldn

gratisprinsippet, og at vi mister dyrebar kompetanse ved å legge den økonomiske byrden på studentene. Samtidig frykter han at kutt vil gå utover utdanningskvaliteten.

Helhetlig Sigve

Selv når han svarer på Universitas lett-bente intervju spørsmål mot slutten av intervjuet, glir tematikken over i studentpolitikken. Dette sier sitt om den påtroppende NSO-lederen. Studentpolitikeren, skippertaksstudenten, lyrikeren og sympatisøren kan enn så lenge ikke adskilles. Betyggende er det kanskje at «Norges mektigste student» er som oss. Avslutningsvis hadde han en siste ting å si til alle studentene han skal representere det kommende studieåret.

– Det er så viktig å engasjere seg og å nyte den tiden man har som student. Gjør det, så kommer vi til å kjempe for at den tida blir enda bedre.

universitas@universitas.no

Sju raske

- Favorittsang: «The Times They Are A-Changin'» av Bob Dylan
- Guilty pleasure musikk: Espen Eckbos parodioboyband Boyzvoice (spesielt julesangene)
- Karaokelåt: «Chiquitita» av ABBA
- Hva får deg til å le: Parodier og referanser
- Lille glede: Se serier på nytt (så sist Prison Break igjen)
- For hvem hadde du gått i fengsel for å bryte ut: Samboeren min
- Hva hadde de sittet inne for: Det vil han ikke svare på

Kampen om t

Du har fortsatt mulighet til å være med å bestemme Universitetet i Oslos nye rektor. Her finner du alt du trenger å vite om rektorvalget.

Rektorvalg

Tekst Tora Danielsen

Foto Sara Aarøen Lien, Emilie Holtet og Susanne Njølstad Skandsen

Fredag 4. april kunngjøres hvem som blir ny rektor og prorektor ved Universitetet i Oslo. Siden januar har kandidatene Giske Ursin, Hanne Flinstad Harbo og Ragnhild Hennum drevet valgkamp, for å nå ut til ansatte og studentene på UiO.

Ved rektorvalget vektes nemlig de ansattes stemmer med 75 prosent, mens studentenes stemmer vektes 25 prosent.

Som registrert student har du stemmerett, og du kan stemme helt frem til 4. april 08:00.

Hvem som blir ny rektor og prorektor annonseres på Scene Humsam på Universitetsbiblioteket, 16:15 – 17:00 på fredag.

Valgrunder, godteri og Instagramkontoer

Til tross for at studentenes stemmer kun vektes 25 prosent, har rektorteamene viet tid og innsats for å nå ut til så mange studenter som mulig. Gjennom valgkampen har plakater blitt hengt opp på veggene, flyers delt ut på campus og de tre kandidatene har deltatt på totalt 13 åpne valgrunder.

Team Harbo har i tillegg delt ut Haribo-godteri. Alle rektorteamene har også opprettet Instagram-kontoer for å tiltrekke seg oppmerksomhet, og nå ut til studentene. Her har Team Ursin lagt inn en iherdig innsats, og følger i skrivende stund 3110 personer, mens team Hennum kun følger 125, og team Harbo 362.

hva som faktisk skiller dem.

– Hvordan skal samfunnet merke hvem av dere som blir ny rektor på Universitetet i Oslo? spurte hun.

– Vi kommer til å lede det annerledes. Vi ønsker nemlig å ikke toppe laget for å være en veldig diktatorisk ledelse. Vi ønsker å lede gjennom fakultetene og på tvers av de siloene fakultetene er, svarte Harbo.

– Da blir jeg vel den første verdibaserte diktatoren i denne verden her. Dette er skikkelig komisk. Jeg tror i alle fall at hvis jeg blir valgt, blir vi skikkelig glade, skjøt Hennum inn og lo, som følte seg truffet av Harbos kommentar.

– Det sa jeg ikke Ragnhild, konstaterte Harbo raskt.

Ursin avsluttet med et lite stikk mot Hennum, som pekte på at trivsel blant studenter og ansatte er det som kan løfte UiO enda mer:

– Klart at trivsel er viktig, men det vi vil klare er å gjennomføre det regjeringen ber om. Å samarbeide tettere med næringslivet og sørge for at vi får løftet forskning, undervisning og omsatt mer av forskningen til innovasjon.

Rektorvalgets «snakkiser»

Etter sendingen var det imidlertid ikke rektorvalget som fikk oppmerksomhet i media, men Sollunds pinlige tabbe. På direkten presterte hun å kalle Giske Ursin for «Giske Urin».

Men programlederens nav-

Da blir jeg vel den første verdibaserte diktatoren i denne verden her. Dette er skikkelig komisk

Ragnhild Hennum, rektorkandidat

Grillet på Dagsnytt 18

Mandag denne uken deltok rektorkandidatene på Dagsnytt 18 på NRK. Der ble de utfordret av programleder Sigrid Sollund, som også prøvde å komme til bunns i

neglipp er langt ifra den eneste «snakkisen» som har oppstått under valgkampen.

Flere har reagert på at sosiolog og komiker Harald Eia er viserektorkandidat for formidling i Team

Ursin. Han har fått kritikk for å ikke ha deltatt på valgrundene, og blitt anklaget for å ikke ha de riktige kvalifikasjonene som trengs for jobben.

Tidligere har Eia sagt til Universitas at han har hatt travle uker. Han har også innrømmet at han ikke selv vet helt hva stillingen hans går ut på, men at han er opp-

tatt av akademisk frihet til å ytre seg.

Intern konflikt

Det vekket også oppsikt og sterke reaksjoner da Studentparlamentets Arbeidsutvalg (AU) annonserte at de støtter rektorkandidat Ragnhild Hennum, i en pressemelding den 24. mars.

Kritikken kom fra andre medlemmer i Studentparlamentet, som gikk ut i både Uniforum og Khrono for å uttrykke sin misnøye.

– Det er bred enighet om at dette bryter med et langt og viktig prinsipp i det parlamentariske arbeidet til studentparlamentet: Vi skal ikke ta side. Det bidrar til

Dette er kandidatene:

Team Hennum

+ **Rektorkandidat:** Ragnhild Hennum, dekan og professor ved Det juridiske fakultet

+ **Prorektorkandidat:** Bjørn Jamtveit, professor og prodekan ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet

+ **Mål:** Sikre et godt studiemiljø som inkluderer og motiverer studentene

tronen

Team Harbo

- + **Rektorkandidat:** Hanne Flinstad Harbo, dekan og professor ved Det medisinske fakultetet
- + **Prorektorkandidat:** Christine Meklenborg Nilsen, instituttleder og professor ved Det humanistiske fakultet
- + **Mål:** Jobbe sammen med studentene for et sterkt, aktivt og synlig UiO.

Team Ursin

- + **Rektorkandidat:** Giske Ursin, direktør for Kreftregisteret og professor II ved Det medisinske fakultet ved UiO.
- + **Prorektorkandidat:** Stefan Krauss er professor i medisin og leder for Senter for biohybridteknologi.
- + **Mål:** Gjøre Universitet i Oslo til topp 30 i verden innen 30 år.

å undergrave uavhengigheten vår, sa Gard Møller-Johansen, som er leder av Liberal liste i Studentpar-

gland forsvarte pressemeldingen med blant annet at de var tydelige på at dette ikke gjaldt hele Stu-

satt oss inn i plattformene, så gir vi inntrykk for at vi liker kandidaten. Men vi sier ikke at studentene skal stemme på dem. Vi sier ikke at studentpolitikere mener denne kandidaten er best, vi formidler hva Arbeidsutvalget mener.

Du kan fortsatt påvirke

Det kommende rektorvalget er det første med mer enn én kandidat siden 2017. Da gikk ti prosent av studentene til valgurnene.

Selv om studentenes stemme aldri har avgjort et rektorvalg hittil, ifølge Khrono, mener leder for årets søkekomité Dag Michaelsen at dette ikke kan utelukkes:

– En slik påvirkning er fullt mulig, svarte han på spørsmålet om studentstemmen har reell påvirkning i oktober i fjor.

Studenter med stemmerett skal ha fått en SMS med instruksjoner til hvordan man skal stemme.

Påvirkning er fullt mulig

Dag Michaelsen, leder for årets søkekomité

lamentet, til Khrono den 28. mars. Lederen av AU Sondre Klun-

dentparlamentet:
– Vi har vært på rektormøter og

– Fortsatt en god akkredittering

Trumps presidentordre har tvunget det USA-baserte nettverket for handelshøyskoler AACSB til å fjerne mangfold og inkludering som opptakskrav.

Mangfold og Inkludering

Tekst Petter Andreas Lona
Foto Emilie Holtet

– Å ha akkredittering som Handelshøyskole viser at det er satt et kvalitetsstempel på organisasjonen.

Dette sier Academic and Political Coordinator i BISO Carl William Nordby. BISO er BIs studentorganisasjon.

Den mest anerkjente Handelshøyskole-akkreditteringen får man fra den amerikanske organisasjonen Association to Advance Collegiate Schools of Business (AACSB), som kan gi skolene stor internasjonal oppmerksomhet. I Oslo er det kun BI som har denne.

Universitas har snakket med flere studenter på BI som forteller at de ikke tenker over akkreditteringene ved skolen sin. Likevel viser den, ifølge Nordby, at institusjonen har høy kvalitet.

En nylig presidentordre fra Trump har nå fjernet mangfold og inkludering som et krav for å bli akkreditert av AACSB. Dette har skapt reaksjoner.

Mangfoldsopprør

Instituttleder på Handelshøyskolen Oslomet Ingvild Reymert står bak det Khrono kaller et «mangfoldsopprør blant handelshøyskoler i hele Norden». Hun er tydelig på at mangfold og inkludering skal være viktige verdier i Norden, uansett hva AACSBs endelige beslutning blir.

– For oss står verdier som mangfold, inkludering og lik rett til utdanning helt sentralt, sier Reymert.

Verdier som mangfold og inkludering spiller nemlig en avgjørende rolle i å fremme sosial mobilitet, ifølge Reymert.

– Vi vet at mange av våre studenter kommer fra familier der foreldrene ikke har høyere utdanning, og vi er stolte over å kunne bidra til deres sosiale mobilitet, sier hun.

I Nordbys øyne er den faglige vurderingen til AACSB ikke påvirket av de nye opptakskravene. – Det å ha en akkredittering derfra er fortsatt et ekstremt kvalitetsstempel, sier Nordby.

Nordby påpeker at endringen

hos AACSB, hvor mangfold og inkludering ble fjernet fra «guiding principles», ikke vil påvirke BIs arbeid med mangfold og inkludering.

– Det kommer fortsatt til å være like høyt prioritert her, sier han.

– Det er et stort angrep på akademia verden over

Reymert synes det er synd hvordan AACSB egentlig ikke hadde noe valg da de fjernet verdiene. Hadde de blitt beholdt, hadde nemlig organisasjonen måttet ekskludere alle medlemmene sine i USA på grunn av restriksjonene fra Trump-administrasjonen. Reymert mener dette er et eksempel på en skummel utvikling i akademia.

– Det tempoet av kutt og sensur amerikanske universiteter blir påført nå er utrolig skummelt, sier Reymert med bekymring, og legger til:

– Det er et stort angrep på akademia verden over.

Reymert forteller om hvordan akkrediteringskravene tidligere har pushet både skolene til å forbedre seg, men også land hvor

For oss står verdier som mangfold, inkludering og lik rett til utdanning helt sentralt

Ingvild Reymert, Instituttleder Handelshøyskolen Oslomet

slike verdier står svakt.

– De strenge kravene tror jeg har fungert som noe skolene kunne ha støttet seg på, og vist overfor myndighetene. Men også noe som har pushet en del skoler som kanskje har vært mer mannsdominert enn de burde ha vært, til det bedre, avslutter hun.

Nordby er ikke helt enig med Reymert om at fjerningen av mangfoldskrav i seg selv vil svekke institusjoner utenfor Europa sin motivasjon til å drive mangfoldsarbeid.

– Jeg tror ikke at denne endringen hos AACSB kommer til å få sånne ekstreme følger, sier Nordby. Han påpeker at andre politiske faktorer kan ha større påvirkning.

På spørsmål om BI-studenter som reiser på utveksling til disse landene bør bekymre seg, er Nordby avslappet.

– På BI får man såpass mye støtte fra administrasjonen at det ikke er noen grunn til å frykte for

STATUSSYMBOL: Carl William Nordby i BISO mener internasjonale akkrediteringer anerkjenner skolens kvalitet.

at det skal være skummelt å dra på utveksling, sier Nordby.

Det å ha en akkredittering derfra er fortsatt etekstremt kvalitetsstempel

Carl William Nordby, Academic and Political Coordinator i BISO

Han har tillit til at BI vurderer sikkerheten til sine studenter grundig.

– Jeg har tillit til BI. Jeg har også tillit til at BI ikke sender studenter til steder de mener ikke er trygge, avslutter han.

Viktig for bransjen.

Therese Høyer Grimstad, arbeidslivsdirektør i Finans Norge, mener det er viktig at handelshøyskolene også fremover jobber aktivt for mangfold og inkludering.

– Nettopp for at våre medlemsbedrifter skal ha mulighet til å rekruttere nyutdannede som har ulik bakgrunn, sier hun.

Norges banker og forsikringselskaper har, ifølge Grimstad, jobbet godt med mangfold,

inkludering og likestilling i mange år.

– Hvis handelshøyskolene ikke arbeider aktivt for å få inn flere kvinner på disse studiene, vil denne skjevfordelingen forplante seg videre inn i finansnæringen, som har et mål om kjønnsbalanse, sier hun.

Hun peker på at mangfold ikke bare handler om kjønnsbalanse, men også er et konkurransefortrinn.

– Ulike tankesett, perspektiver og erfaringer er viktig å ha med inn i de vurderinger og beslutninger som daglig tas rundt om i bedriftene, avslutter hun.

Steinerskoleelever måtte pakke ranselen og dra

STEINERKIDS: Trøblete ungdommer, eller bare edrue, høflige og glade?

Steinerskoleelevene skulle bare ta en øl på Chateau Neuf, men ble nektet. Begrunnelsen? Fordi de går på Steinerskolen.

Chateau Neuf

Tekst Ella Jørgenvåg Svendsen
Foto Emilie Holtet

– Det kom som et sjokk, forteller Nanna Hagen Kleivan (18). Sjokket var trigget av denne beskjeden fra bartenderen på Chateau Neuf:

«Er dere fra Steinerskolen? Vi serverer ikke til Steinerskoleelever».

Beskjeden var en reaksjon på det venninnen til Kleivan, Anna Brattelid Veiden (18), nettopp hadde avslørt gjennom å vise skolebeviset sitt i baren. Nemlig hvilken videregående skole hun gikk på.

– Jeg ble helt sånn: hæ?! Hva er det som skjer nå? forteller hun.

En fatal fordypningsoppgave-feiring

Fordypningsoppgaven var endelig levert og tiden var kommet for å feire. Klokken var 15 og Kleivan og Veiden hadde samlet en gjeng på ti-tolv stykker. Planen var én øl på Chateau Neuf. Dette skulle vise seg å bli vanskelig denne dagen.

– Det var ingen rabalder fra vår side, forklarer Kleivan.

– Vi var helt edru, bare glade og høflige og kom rett fra skolen, legger Veiden til.

Hvorfor ble de da nektet å kjø-

pe øl? Begrunnelsen de fikk var at en gruppe fra den samme skolen ble kastet ut noen uker tidligere grunnet respektløs oppførsel.

Dermed var dommen klar: Ingen øl til elever ved skolen som har som mål å utvikle hele mennesket gjennom en allsidig un-

Oppklaringer og ordensforstyrrelser

Ellisiv Sunde Myrva, kommunikasjonsjef ved Chateau Neuf, oppklarer i en mail til Universitas at Steinerskoleelever ikke er ute-

stengt. « Dette var en uheldig enkelt-

hendelse, der det åpenbart har vært uklar kommunikasjon om våre retningslinjer, noe vi er lei oss for.»

Studentersamfundet skriver videre at «elever fra Steinerskolen gjentatte ganger har bedrevet alvorlig og diskriminerende ordensforstyrrelse hos oss. Dette har vært et gjentakende problem med flere grupperinger.»

De ønsker ikke å gå inn på detaljene rundt disse hendelsene, da det er sensitivt for deres ansatte. De påpeker også at aldersgrensen er 18 år.

«Misforståelsen kommer nok av at vi tidligere og historisk sett har hatt 18-årsgrense med gyldig studentbevis, men 20 år for øvrige gjester. Dette har vi gått bort fra.»

Til slutt understreker de at hvis en gruppe gjentatte ganger forstyrrer ro og orden, vil de utøve eierrådighet med grunnlag i alko-

holloven og serveringsloven.

Steinerkids er trouble?

Kleivan og Veiden forteller at de forstår at det kan ha skjedd en misforståelse.

– Jeg visste ikke at det er flere grupper som har skapt problemer. Jeg er helt enig i at de skal nekte disse servering, det er jo kjempelogisk, svarer Veiden.

Jentene kjenner likevel på at de ble straffet for noe som ikke har med dem å gjøre.

– Jeg har aldri opplevd at jeg eller noen fra min gruppe har lagt noen problemer for Chateau Neuf, sier Veiden.

De ønsker ikke å få et rykte på seg om at *steinerkids er trouble*. Veiden er klar i sine råd til andre i lignende situasjoner.

– Ikke hiss deg opp, men send mail til sjefen. Det gjorde jeg. Fikk ikke noe svar da.

– Har dere et ønske eller en beskjed til Chateau Neuf?

– Vi synes det er veldig gøy å gå på Steinerskolen, men det er enda gøyere om vi får komme inn på Chateau Neuf, avslutter Veiden.

Chateau Neuf forteller til Universitas tirsdag at de ikke har fått svart på mailen til Veiden enda, som ble sendt fredag, grunnet ferieavvikling, og at mailen selvfølgelig vil bli besvart.

Ble dette siste gang jeg var på Chateau Neuf, eller kan man komme tilbake som Steinerskoleelev?

Anna Brattelid Veiden,
Steinerskoleelev

dervising som tiltaler elevens hode, hjerte og hånd.

– Jeg fikk nesten litt vondt i magen, forteller Veiden.

Bartenderen forklarte også at de har sluttet å selge øl til ungdom under 20 år, noe Veiden stusset på. En annen venninne bestilte for henne, uten å vise skolebeviset.

– Hun ble servert øl uten problemer når bartenderen fikk bekreftet at hun var 19 år, forklarer Veiden.

Stamstedets sosiale spill

Hjertet skal stimuleres gjennom

Dette var en uheldig enkelthendelse

Ellisiv Sunde Myrva,
kommunikasjonssjef ved Chateau Neuf

sosialt spill, er en av grunnprinsippene til Steinerskolen. Det ble det ikke noe av denne ettermiddagen.

– Vi hadde ikke noe valg utenom å pakke sakene og dra, sier Veiden.

Jentene forteller at de egentlig liker Chateau Neuf veldig godt og at det er et stamsted for Steinerskoleelevene.

– For meg er Chateau Neuf det kuleste stedet, med en veldig koselig stemning og plass til mange folk. Det er egentlig et veldig fint sted å dra, forteller Kleivan.

– Mange andre 18-års utesteder kan bli veldig rølpete veldig fort, og det synes ikke jeg noe om, sier Veiden.

De ønsker å få lov til å fortsette å komme tilbake.

– Ble dette siste gang jeg var på Chateau Neuf, eller kan man komme tilbake som Steinerskoleelev? undrer Veiden.

Kommersialisering truer kjellerpubene

Studentledere er bekymret for økt kommersialisering av studentmarkedet og kritiserer kulturarenaen Salt for å kalle seg et studenthus. – Det var uheldig, svarer Salt.

Studentmarkedet

Tekst Karla Beitoaugen
Foto Susanne Njølstad Skandsen

Kulturarenaen Salt ved Langkaia i Oslo har i år valgt å vie en hel dag i uka til studentene. Denne satsingen gir studenter muligheten til å dra på gratis arrangementer som quiz eller standup hver tirsdag, i tillegg til at studenter denne dagen får rabatterte priser på sauna. Salt møter nå kritikk for dette tilbudet fra leder av Velferdstinget (VT) Oliwia Skowron.

«Salt tjener på at studentene bruker mer tid på bygget, og vil skape usunn konkurranse med frivilligheten og ikke bygge opp under en livlig studentby», skriver Skowron på e-post til Universitas. Hun hevder at Salt som kommersiell organisasjon kommer i konflikt med frivillige organisasjoner drevet av studenter, slik som kjellerpubene på Blindern campus.

Universitas har snakket med kulturansvarlig i Salt Erlend Mogård-Larsen, som hevder at tilbudet de har til studenter ikke er ment som et konkurrerende alternativ til tilbudene fra frivillige studentorganisasjoner.

Vi har bare sagt at vi ønsker studenter hjertelig velkommen

Erlend Mogård-Larsen,
kulturansvarlig i Salt

– Det er ikke noen bevisst strategi for å lage et nytt studenthus, vi har bare sagt at vi ønsker studenter hjertelig velkommen, forklarer Mogård-Larsen.

Strid om studenthus

Til tross for dette har Salt likevel kalt seg et studenthus tidligere.

Chateau Neuf regnes som studenthuset i Oslo, da det er drevet av og for studenter. At Salt som en kommersiell aktør har valgt å kalle seg et studenthus har både Skowron og leder for Det Norske Studentersamfund (DNS) Thea Bråten stilt seg kritiske til.

– Det var uheldig, og det beklager vi veldig. Vi er ikke et studentersamfund eller et studenthus. Men vi gjør veldig mye studentretta arrangementer, sier Mogård-Larsen.

Bråten opplever denne konflikten som løst i etterkant av at Salt beklaget utsagnet.

– Vi var litt skeptiske til Salt når de brukte ordet studenthus, men vi opplever at vi har hatt god dialog med dem, forklarer Bråten.

Hun mener likevel at det kan være problematisk at kommersielle aktører retter seg mot studenter når det allerede eksisterer tilbud drevet av frivillige, slik som Chateau Neuf eller studentbarene rundt om på lærestedene. Hun forklarer viktigheten av å ha miljøer som er bygget opp av studenter og for studenter. DNS-lederen

ønsker at studentforeningene skal samles på steder som Chateau Neuf fremfor å inngå samarbeid med og leie lokaler av kommersielle aktører.

– Da får du et mye større miljø

får av de forskjellige fakultetsbarene er veldig viktig. Det er veldig fint å ha en tilknytning til et sted, så det er en potensiell ting du kan miste hvis man går til kommersielle aktører som ikke er på cam-

inngår avtaler med kommersielle aktører enn de studentdrevne frivillige organisasjonene, slik som kjellerpubene og Chateau Neuf.

– Når folk slutter å velge frivillige alternativer, så blir det jo bare mindre og mindre av det.

Økonomiske utfordringer

På spørsmål om han er enig med VT-leder Skowron i at Salts tilbud er direkte konkurrerende med studentfrivilligheten, svarer Riisnæs at han ikke ser på Salt sitt tilbud som noe som er i direkte konkurranse med de frivillige tilbudene. Han anser ikke de kommersielle aktørene som hovedproblemet i hvorfor frivilligheten er under press. For Riisnæs er studenters økonomi hovedårsaken til at de frivillige studentorganisasjonene sliter.

– En veldig stor utfordring er økonomien til studenter generelt. Folk har jo ikke råd til å jobbe frivillig lenger.

universitas@universitas.no

Det er mange av de frivillige stedene som sliter både med gjesteantall og å få folk til å jobbe

Daniel Fjell Riisnæs, koordinator for kjellerpubnettverket ved UiO

på tvers av foreninger og læresteder, og det mister du på et sånt type sted som Salt, sier Bråten.

Viktigheten av kjellerpubene

Daniel Fjell Riisnæs er koordinator for kjellerpubnettverket ved UiO. Kjellerpubene er utelukkende frivillig drevet, og er ifølge Riisnæs et tilbud som skal bidra til å gjøre campus til noe mer enn kun et sted man kommer for å lære.

– Jeg synes den kulturen man

pus, forklarer Riisnæs.

Han opplever at studentfrivilligheten i Oslo er under press, og ser dette i sammenheng med kommersielle aktørers økende tilbud til studenter.

– Det er mange av de frivillige stedene som sliter både med gjesteantall og å få folk til å jobbe, sier han.

Riisnæs legger til at det har en indirekte skade på frivilligheten når studentforeninger heller

STUDENTBARER: Daniel Fjell Riisnæs koordinerer kjellerpubnettverket på UiO, og ønsker at man først og fremst skal dyrke frivilligheten.

FRIVILLIGHET: Thea Bråten mener at det er viktig å ha steder som er bygget opp av studenter og for studenter.

Renta på studielånet økes

NULL KONTROLL: Senior kommunikasjonsrådgiver hos Lånekassen Hanne Bjertnes forteller at det er markedet som styrer renta på studielånet, ikke Lånekassen.

PRESSEFOTO: HEGE AAS

Renta på studielånet fortsetter å øke. Et gjennomsnittlig studielån koster nå 100.000 kroner mer enn for to år siden.

Lånekassen

Tekst Benedikte Omdal

– Det er definitivt bekymringsfullt. For noen år tilbake var Lånekassen bra, men nå dekker lånet knapt husleie og dagligvarer, og med den høye renten blir det mer frustrerende. Likevel er studielånet essensielt for meg, så jeg prøver å ikke tenke så negativt på det.

Dette svarer Xunze Deng (22), som studerer fysikk ved NTNU, til spørsmålet om hva han synes om at studielånet nå har blitt dyrere.

Gjennomsnittsgjelden for studielån var i 2023 på 427.000 kroner. Ved bruk av Lånekassen sin kalkulator for nedbetaling av studielån, kan det enkelt skisseres hvor mye et studielån koster i 2025 kontra i 2023: En student som skal nedbetale et studielån på 427.000 kroner over tjue år,

og følger Lånekassen sin flytende rente per 1. mars 2025, vil ha en total kostnad på 698.435 kroner.

Gjør man det samme regnestykket med renten som var gjeldende for to år siden, var totalkostnaden for det samme lånet på 592.196 kroner. Et gjennomsnittlig studielån koster altså 106.239 kroner mer sammenlignet med for to år siden.

Bekymringsfullt?

– Hva tenker du om at studielånet nå har blitt dyrere?

– Jeg synes det er trist da det i utgangspunktet er svært vanskelig å komme seg inn på boligmarkedet i ung alder, spesielt som sykepleier. At det i tillegg er dyrere med lån gjør det jo bare vanskeligere, sier Rebekka Valvik Christiansen (24) som i fjor ble ferdig utdannet sykepleier og har flytende rente på sitt studielån.

Det er definitivt bekymringsfullt

Xunze Deng (22), mastergradsstudent i fysikk ved NTNU.

– Betyr det noe for deg i hverdagen at renta er satt opp?

– Akkurat nå betyr det ikke så mye, men jeg tenker å studere mer, og da vil jeg måtte ta ut mer i lån, og da vil det kanskje ha mer å si, sier Christiansen.

– Ikke for øyeblikket, men det er noe jeg ville bekymret meg for når tilbakebetalingen nærmer seg, forteller Deng som fortsatt studerer.

Prislappen på studielånet ditt

Gjeldende månedlig utbetaling fra Lånekassen er per dags dato på 10.343 kroner. Samtidig som Lånekassen øker den månedlige utbetalingen til 11.377 kr for skoleåret 2025/26, fortsetter de å sette opp fastrenten på studielånet, mens den flytende renten har gått litt ned sammenlignet med starten av året.

Fra 1. mars er den flytende renten nå på 5,175 prosent, som vil si ned fra tidligere 5,214 prosent per 1. januar. Fast rente for tre år er nå på 4,765 prosent, en økning på 0,048 prosentpoeng. For fem år er den på 4,707 prosent, en økning på 0,096 prosentpoeng. For ti år er den på 4,688 prosent, en økning på 0,105 prosentpoeng.

Renteøkningen kan ses på som liten, men sett i lys av en svekket norsk krone og en styringsrente som fortsatt holder seg på 4,5 prosent, bidrar ikke dette til at lommeboken til studenter som skal

tilbakebetale studielånet sitt, går i pluss.

Derfor settes renten opp

– Hva er begrunnelsen for at dere har satt opp renten?

«Rentene på studielånet er styrt av markedet, og Lånekassen har dermed ingen innflytelse på rentenivået. Rentene i Lånekas-

sen er basert på gjennomsnittet av de fem beste tilbudene om boliglån på markedet», skriver Hanne Bjertnes, senior kommunikasjonsrådgiver hos Lånekassen, i en e-post.

Valgmulighetene

Alle får automatisk flytende rente, men det er seks muligheter i året for å binde studielånsrenten. Du kan binde renten i tre, fem eller ti år, ifølge Lånekassen sin nettside.

– Har dere tall på hvor mange som velger fast rente og hvor mange som velger flytende rente?

«Det er i dag 800.400 tilbakebetalere, det vil si personer som betaler ned på studielånet sitt. 784.000 av disse har flytende rente, mens 16.400 har fastrente. Det betyr at 98 prosent av de som i dag betaler ned på studielånet sitt, har flytende rente.»

Skriver Bjertnes. Universitetet spør til slutt studenten Deng om han likevel ville ha valgt å studere hvis han visste at renten på studielånet ville øke underveis i studietiden.

– Ja, jeg ser på studier som en langsiktig investering, så noen ekstra tusen kroner i renter ville ikke stoppet meg fra å ta en grad. Dessuten, etter å ha fått jobb, vil tilbakebetalingen ikke føles så skremmende, svarer Deng.

Det er i dag 800.400 tilbakebetalere, det vil si personer som betaler ned på studielånet sitt

Hanne Bjertnes, senior kommunikasjonsrådgiver hos Lånekassen

Videre skriver hun at «fra dette snittet trekkes 0,15 prosentpoeng, som gir Lånekassens renter. Det er Finanstilsynet som observerer

– Det verdslige livet kan være litt grunt

LAVE SKULDRE: Ørjan Bø er opptatt av at kirken skal være et sted hvor man ikke trenger å prestere, i motsetning til i resten av samfunnet.

Flere unge voksne interesserer seg for kristendom. – Mange er i dag på søken etter klar sannhet og mening, sier student.

Religion

Tekst Herman Midttun Tobiassen
Foto Isabel Svendsen Berge og Emilie Holtet

– Jeg tror mange synes det verdslige livet kan være litt grunt. Høsten 2024 tok jeg et aktivt standpunkt om å kalle meg kristen og engasjere meg i kirken, forteller Ørjan Bø.

Han er ikke alene. Både Den norske kirke (DNK) og andre kirkesamfunn melder om økt interesse fra unge voksne. Inger Furseth, professor i sosiologi ved Universitetet i Oslo (UiO), tror det er en trend som er knyttet til større usikkerhet i verden, men at dette kan være forbigående.

Studietid

Ørjan Bø (21) er nylig blitt aktiv i Misjonssalen, en menighet drevet av Norsk Luthersk Misjonssam-

band. Selv om han vokste opp i en kristen familie, har han aldri hatt noe særlig kristent miljø. Så flyttet han for seg selv i en studentbolig og begynte på lærerstudiet ved Oslomet.

– Jeg ble introdusert for kirka

gjennom andre kristne på studiet. Det kristne miljøet i Oslo er veldig stort og inkluderende, ifølge Bø.

For han er det først og fremst verdifelleskapet og søken etter noe større enn ham selv, som har vært motivasjonen. Han tror mange kan kjenne seg igjen i at student-

livet med drikking og festing kan oppleves meningsløst.

Tilværelsen

Linda Andersen (28) er en av dem. Hun kommer ikke fra en kristen familie, men er i dag aktiv i Filadelfiakirken.

Andersen beskriver begynnelsen av 20-årene som en periode med mye fest og moro, men også tomhet og ensomhet. I søken etter mening begynte hun med yoga, manifestering og krystaller, uten

har forsket mye på religionens rolle i menneskets liv. Ifølge henne vil religionen for noen tilby et eksistensielt anker.

– Religion tilbyr en måte å se verden på, som er mer absolutt, i tillegg til meningsfulle praksiser i et fellesskap med andre likesinnede, forteller Furseth.

Pilen peker svakt oppover

Den norske kirke (DNK) er vant til at alle piler peker nedover. Ifølge SSB har andelen av befolkningen som er medlem sunket med rundt syv prosent de siste fem årene. I 2024 lå tallet på rundt 62 prosent. For et par uker siden kom det imidlertid noen oppsiktsvekkende tall. Gjennomsnittlig antall oppmøtte i gudstjenester økte svakt

Ørjan Bø, student og aktiv i Misjonssalen

hell. For et år siden valgte hun å døpe seg.

– Jeg kjente på en tomhet. Vi har alt vi trenger, men samtidig er vi deprimerede og angstfulte. Folk er tomme. De må fylles opp med Gud, mener hun.

Professor Inger Furseth

Det kristne miljøet i Oslo er veldig stort og inkluderende

NOE STØRRE: Høsten 2024 bestemte Ørjan Bø at tiden var inne for ham å kalle seg kristen.

fra 77 til 80. Unge voksne utgjør den kanskje viktigste nye gruppen kirkegjengere, ifølge DNK. Leder i Kirkerådet Harald Heg-

SKEPTISK TIL «VEKSTEN»: Professor Inger Furseth tror ikke de nye tallene nødvendigvis vitner om et trendskifte.

stad sier at tallene gjenspeiler en ny utvikling.

– Vi får flere tilbakemeldinger om økt interesse for det kirken og troen representerer, ikke minst blant unge mennesker.

I tillegg til tallene fra DNK, rapporterer frikirker selv over hele landet om økt deltakelse fra unge. Menighetene teller ikke an-

De to nye kirkegjengerne, Andersen og Bø, tror begge at krig og usikkerhet øker behovet for mening og trygghet i tilværelsen. Professor Furseth trekker paralleller til Norge under andre verdenskrig.

– Da så man at oppslutningen til Den norske kirke økte drastisk, men så sank det veldig raskt tilba-

Religion tilbyr en måte å se verden på som er mer absolutt

Inger Furseth, professor i sosiologi ved Universitetet i Oslo

tall unge oppmøtte, men antallet medlemmer i kristne trossamfunn utenfor DNK har ifølge SSB økt med rundt 15.000 de siste fem årene.

Mange kristne videregående skoler melder om rekordhøye søkertall. Ifølge en undersøkelse fra NRK blant de største av dem, har mange opplevd nye rekorder hvert år de siste årene. Dette gjelder blant annet Tryggheim VGS i Rogaland og Kristen videregående skole i Trondheim (KVT), men også Kristelig Gymnasium (KG) i Oslo.

Krig og usikkerhet

Kirkerådsleder Hegstad tror situasjonen i verden påvirker tallene. Unge mennesker ser at krig og usikkerhet brer om seg i verden rundt dem.

– Vi spør oss om det kan være at flere søker til steder der de kan finne håp og dypere mening, i tider der verden oppleves utrygg, undrer han.

ke til førkrigsnivået etter krigens slutt, sier hun.

En kortvarig vind?

Inger Furseth påpeker at den lange trenden er at mennesker i vesten, og spesielt i Skandinavia, blir stadig mindre religiøse og at andelen ikke-religiøse øker.

Hun tror man må se denne veksten i sammenheng med det nåværende politiske klimaet og en økende interesse for konservative verdier, spesielt blant unge menn. Bø er enig i at det har en sammenheng.

– Det samfunnet vi lever i er veldig liberalt, og sannheten og verdiene er individualiserte og subjektive. Kirken tilbyr en felles sannhet og et fellesskap rundt denne. Mange er i dag på søken etter klar sannhet og mening, og det tror jeg alltid mennesker vil være, avslutter han.

universitas@universitas.no

ANNONSE

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET

10 uker for 10 kroner

Deretter 50 % studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Da Dagsavisen

Få 50 % studentrabatt på Dagsavisen!

Bestill her:
abonnement.dagsavisen.no/student

dagsavisen@mediacconnect.no
Tlf: 22 99 80 00
www.dagsavisen.no

FORENING

GRATIS UKENTLIGE AKTIVITETER MED DNT UNG OSLO

Bli med på kajakk, klatring, buldring, fellesturer, kurs og spillkvelder hver uke!

GRATIS

LYD- OG LYSUTLEIE

Skal du ha fest?

Utleie av:
- Lyd
- Lys
- Aktivitetsleker
- ute/innekino
- Sceneteknikk
- Silent Disco

10% Student rabatt

DJ BOOKING NORGE AS
www.djb.no

Allt av artister og underholdere

MUSEUM

Astrup Fearnley Museet

Frida Orupabo
On Lies, Secrets and Silence

07.02–27.04.25

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

Tilbudsguiden

Student 50 kr

Tirsdag-fredag kl. 11.00-14.00

Husk gyldig studentbevis.

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG

På leting etter et nytt hjem?

www.ankerstudentbolig.no

PSYKOLOG

StudentPsykologen

Spesialisert på studenter siden 2014

HOS OSS KAN DU FÅ HJELP MED
Prestasjonsangst
Ta tak i oppgaver
Håndtere stress
Dårlig selvfølelse
Vansker i relasjoner
Emsomhet
Og mye mer

Studentpris kr. 1195
Ingen ventetid

Les mer og ta kontakt på StudentPsykologen.no

KUTLUR

Victoria NASJONAL JAZZSCENE
Karl Johansgt. 35

Oslos mest spennende konsertprogram med jazz, improvisasjon og musikk som ikke ligner annet

Studentpriser
Uhørt! med gratis inngang

nasjonaljazzscene.no

Sentralen

Sentralen Kafe
Bar Mynt på takterrassen
Hitchhiker Restaurant

Konsert, klubb og musikk
Kunst, teater og dans
Quiz, sosialt og kreativt
Boklansering, lanseringer, samtaler og utstillinger
Festivaler
Åpen mikrofon sentralen.no

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve
Studentpris kr. 1.050,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på majorstuaqvinneklinikk.no

KINO

OSLO STUMFILM FESTIVAL
3.–6. APRIL

LYDEN AV STUMFILM

C I N E M A T E K E T

Norsk Filmstrukt www.cineteket.no

BADSTU

Fjordtokt
BADSTU PÅ LYSAKER

20% studentrabatt på 1 time drop-in fellesbadstu.

Book tid på fjordtokt.no
Benytt kode STUD25

Alle bookingen gjøres for må kunne fremvise studentbevis ved kontroll. (Rabatten gjelder ut juni 2025)

TILBUDSGUIDEN

GODE TILBUD FOR STUDENTER I OSLO

UNIVERSITAS I GEORGIA

Utenriksredaktør: **Jens Bryhn Erlandsen**
jensbryhnerlandsen@gmail.com 41 33 91 45

I TBILISI FINNER SKEIVE UNGE TRYGGHET PÅ TEKNOKLUBBEN:

– Dagen er for de hor

PHOTOSHOOT: Før showet sparkes i gang, blir «queensa» fotografert i deres ekstravagante antrekk.

Homofobe, natten er vår

LHBT+

tekst Tora Alfisdotter Vassnes og Jens Bryhn Erlandsen
foto Stine Hovland Moldfjell

Mens Georgia dras i en stadig mer konservativ og autoritær retning, flykter flere unge skeive i frykt. Universitas deltar på Tbilisis første LHBT+ arrangement på flere måneder, til dundrende teknomusikk.

Utenfor Dinamo Arena i Tbilisi, Georgia, rundt klokken to om natten, har det samlet seg en kø av nettingstrømper, skinnstøvler, løsvipper og vogue-sigaretter. De viser frem billettene til tunge, skallede menn i uniform, som setter klistremerker foran mobilkameraene og sjekker veskene for dop. Før, under Sovjet-perioden, var det et svært badebasseng under Tbilisis største fotballstadion. For over ti år siden ble badebassenget gjort om til dansegulv, da klubben Bassiani åpnet. Siden den gang har klubben i kjelleren på den sovjetiske fotballstadion blitt kåret til en av verdens beste teklubber.

I natt skal Bassiani være vertskap for det første LHBT+-eventet i Tbilisi på lenge. Det er gruppen Eau De Cologne som arrangerer kveldens event, som er en sexpositiv fest for LHBT+-miljøet. Koko og Rocky er dragqueens og kveldens store stjerner. De skal på scenen 03:00.

– Er du nervøs? spør Universitas Koko (28), i det de setter seg i skinnsfoaen backstage.

Vi har ventet i en time mens «queensa» har tatt på kostymer og sminke, klagd på parykkene og posert for kameraer. Folk flyr rundt for å hente smykker og sko, mens andre grer håret deres og forsikrer dem om at de ser fantastiske ut. Her inne, backstage på Bassiani, er Koko og Rocky verdens midtpunkt.

Koko har vært dragqueen i tre år og showene er blitt en rutine for dem. Men i kveld vil de bare bli ferdig med det. På veien inn til Bassiani hadde en gjeng med unge gutter ropt skjellsord etter dem – ekstra høyt – som for å passe på at de hørte det.

– Jeg gikk inn hit mens de ropte stygge ting etter meg. Det var en *walk of shame*.

Her nede i kjelleren, i mørket av tunge sovjetiske betongvegger, er Koko og Rocky trygge. Utenfor – i Tbilisis gater – er situasjonen en ganske annen.

DRAGSHOW: Dragartisten Koko (28) er en av nattens store stjerner.

Den nye loven

For noen år siden var situasjonen for LHBT+-miljøet i Georgia på bedringens vei: Landet var på vei inn i EU og folks holdninger var i ferd med å skifte. Men de siste få årene har regjeringspartiet Georgisk Drøm (GD) spredt propaganda og brukt LHBT+-saken for å splitte velgermassen. Prominente politikere i GD har anklaget Vesten for å tvinge «pseudo-liberale, perverse og dekadente» lover på Georgia. Propagandaen de siste årene virker å ha funket: Ifølge en undersøkelse i 2022 mente fire av fem georgiere at skeive folk ikke burde jobbe i skolen. Koko forteller Universitas at de er vant til å få hets, og trenger verken trøst eller medynk.

– På dette tidspunktet har ho-

mofobien seriøst begynt å kjede meg.

I høst introduserte GD en lov for blant annet å «beskytte» barn mot LHBT+-propaganda. Koko opplever at homofobien har økt og blitt mer aggressiv etter den nye loven kom. En undersøkelse gjort av ILGA, en europeisk LHBT+-forening, bekrefter at volden mot skeive i Georgia økt det siste året. Loven ligner på anti-LHBT+-lovene fra Russland og Ungarn, og sklir rett inn i GDs myriade av autoritære lover som har blitt introdusert det siste året. Blant annet skal innhold om LHBT+ sensureres fra utdanning og media og kjønnskorrigerende operasjoner har blitt forbudt.

Den 18. desember, dagen etter at loven ble introdusert, ble Kesa-

Saken fortsetter»

FRISTED: Innenfor Bassianis tykke vegger kan skeive være fri.

SLUTTY: – Jeg ser kanskje ikke så slutty ut i dag, men jeg skal oppføre meg som en, sier Matt (27) mens han blir sminket før turen til nattklubben Bassiani.

ria Abramidze, en kjent georgisk transkvinne, funnet drept i leiligheten sin. Dette satte et støkk i hele transmiljøet, forteller Koko. De turde ikke gå ut alene på en måned.

– Hver gang noen gikk forbi meg eller snudde seg brått var jeg redd de ville gjøre meg vondt. Mange av vennene mine hadde det også sånn, sier Koko.

Da GD innførte disse lovene, sa de til folk at det er greit med homofobi, mener Koko. Den samme undersøkelsen gjort av ILGA rapporterer også om en stor økning i skeive som flykter fra landet. Koko kjenner mange som har flyktet, men har ikke bestemt seg selv enda.

– Enten må jeg bli her og kjempe i mot, eller bare dra.

Eau de Cologne

For arrangørene av kveldens event oppleves loven skremmende. Det er enda ikke helt tydelig hvordan den skal tolkes, så det å stå som arrangør for et LHBT+-event på Bassiani er ikke trygt. Batuta Bagrationi er DJ og startet Eau De Cologne (EDC) for tre år siden. Sammen med fire andre arrangerer hun festene for skeive i Georgia.

Hun frykter at de nye lovene markerer slutten på den lille frihe-

ten miljøet hadde i Georgia.

– Politikere og religiøse figurer har oppmuntret til hat mot det skeive miljøet i lang tid og vi har lenge levd i et samfunn preget av homofobi og transfobi. Nå går ting raskt i enda verre retning.

Bagrationi forteller at festene handler om mer enn musikk: Det handler om å bygge et trygt sted der det skeive miljøet og «allies», folk som støtter miljøet, kan være sammen. De kuraterer festene med å nøye velge ut hvem som får delta, hvem som opptre og hvem som er DJ. Bilder og videoer er strengt forbudt: Disse kveldene skal være et safe space.

– Er klubbscenen i Georgia politisk?

– Ja, disse festene er dypt politiske og mye mer enn bare underholdning. Det er et sted hvor folk kan samles og vise solidaritet for hverandre, slik blir det en form for protest og motstand, sier kveldens vertinne.

– Det skeive miljøet blir undertrykt hver dag og nattklubbene har et stort ansvar for å fortsette å være steder der folk fremdeles kan være fri.

Georgias andre dragqueen

Noen timer før spetakkelet begynner på Bassiani møter Universitas Matt Shelly (27), omtalt av mange

MISFORNØYD: Dragartsist Rocky feller en tåre i frustrasjon over hennes feilslåtte parykk. Heldigvis finner arrangørene en ny en.

Universitas har snakket med som en pioner innen dragkulturen i Georgia og som, ifølge seg selv, har fungert som en dørmatte for den nye generasjonen dragqueens.

– Jeg vil ikke virke cocky, men folk kjenner navnet mitt i Tbilisi. Han forteller Universitas historien om hvordan han arrangerte Georgias første ballroom og var den

andre til å opptre som dragqueen i Georgias historie. Ballrooms – et show der man danser på en catwalk – og dragshows, skulle etter hvert bli svært populært i Tbilisi og tiltrekker seg kjendiser og folk man aldri skulle tenke seg at ville akseptere noe sånt. Ifølge Matt hadde det en samlende effekt.

– Folk elsket meg som drag, og

jeg elsket å gjøre det. Sånn startet det, forteller han.

Matt har levd for utelivet siden han var 13 år gammel. Det var på klubbene han følte seg fri. Han forteller at utelivet og teknoscenen, særlig klubben Bassiani, har hatt en monumental effekt på aksepten for skeive. Det skeive miljøet hadde monopol på de kule undergrunnsklubbene hvor alle ville dra.

– De tøffe guttene klubbet sammen med oss, og da ble de mer åpne.

Dagene er for de homofobe, natten er vår.

Matt jobber på klubben *Mtkvarze*, en av Tbilisis andre LHBT+-venn-

– Det er for at det skal være trygt og at folk kan få kline med hvem de vil, forteller han. Hvordan man velger ut folk er en bransehommelighet, sier Matt.

Vold og hets mot LHBT+-folk i Tbilisi har også skjedd på dansegulvene. Mate har aldri opplevd vold selv, men han har hatt noen kleine møter.

– Da jeg var yngre så jeg ut som en jente, så det var mange menn som ble skuffa når de kjente en stor greie i buksene mine, forteller Matt, mens venninnen tegner kunst på kinnene hans med en eyeliner.

– La meg se sminken. Mami, jeg elsker det. Jeg trenger bare rød eyeliner. Ah, jeg er så kul nå.

har skeive i Georgia aldri vært beskyttet av rettsstaten, og de har alltid måttet ta vare på hverandre. Det som har vært vanskelig er at mange av vennene hans flytter ut av landet.

– Jeg er ikke sur på dem for at de drar, men jeg føler en plikt for å bli, forteller han.

Da Mate hadde sitt første møte med utelivet og det LHBT+-miljøet i Tbilisi, ble han tatt under vingene av skeive voksne. Mate selv hadde ikke en stor «komme ut av skapet»-historie. Han likte å kle seg i dameklær da han var liten, og foreldrene lot han bo hjemme til tross for at de ikke forstod han eller helt aksepterte at han var homofil. Heller det enn at Matt

På dette tidspunktet har homofobien seriøst begynt å kjede meg

Koko, Dragqueen

lige utesteder. Universitas intervjuer Matt på bakrommet mens han blir sminket av kollegaen sin. Han skal på Bassiani etter kveldens vakt.

– Jeg ser kanskje ikke så sluttet ut i dag, men jeg skal oppføre meg som en, sier han freidig.

En dataskjerm ved Matt viser en direktesending av køen inn til klubben. På mange utesteder i Tbilisi trenger man ikke vise leg, men man må se inn i et kamera for å komme inn. På andre siden av kameraene sitter ansatte og gjør en «vibe-check» for å forsikre seg om at det ikke er sexisme, rasisme eller homofobi på klubbene.

Matt ser seg selv i speilet og får øyekontakt med Universitas' fotograf.

– Jeg bare tuller, jeg er ikke så cocky altså, sier han mens rommet rister av teknoklubben under.

Etter et tiår som utelivskonge jobber Matt nå med å passe på at utelivet fremdeles skal være et trygt sted for LHBT-miljøet i Tbilisi.

– Dagene er for de homofobe, natten er vår.

Vi har alltid tatt vare på hverandre

For Matt har ikke GDs nye lov i seg selv vært så farlig. Ifølge han

bodde på gaten, som så mange andre skeive ungdommer. Den eldre generasjonen skeive ble viktig for den 13 år gamle gutten i et land som ikke aksepterte ham. Nå føler han på et kall etter å bli igjen i Tbilisi for den neste generasjonen skeive.

– De skeive barna trenger oss, det er ingen andre som kan beskytte dem. Jeg kan ikke la GD ta fra oss den neste generasjonen, forteller Matt.

Kleskode for mangfold

Inne i Bassiani er det nesten helt mørkt, og man kan så vidt skimte gjestene gjennom den tykke tåken av røyk fra røykmaskinen. Mange er pyntet med paljetter rundt øynene, glitter på kinnene og solbriller, mens andre er iført ulike kink- og fetishrelatert pynt som bånd, pigger og lateksmasker. Før vi slapp inn på klubben fikk vi beskjed om at kleskoden først og fremst var lett kledd, og at vi helst måtte ta av oss et plagg skulle vi få komme inn.

Nattklubben består av et stort lounge-rom med bar og mørke skinnsofaer, et dansegulv og flere skjulte, «intime» rom. På dansegulvet spiller DJ-en en blanding av tekno og kjente 80-tallsklassikere, og det er stappfullt av svette overkropper som svinger i takt.

Plutselig lyser det opp en liten scene tvers over dansegulvet bak publikummet. Musikken dempes, og alle snur seg mot scenen som fylles opp av røyk.

– *I am a woman*, runger en stemme fra høytaleranlegget, og ut stiger Koko og Rocky i lange badekåper i silke med blondeundertøy under. Publikummet jubler, og dragartistene lip-synker til noen låter, til en nøye innøvd koreografi. I showets siste nummer kler dragartistene av hverandre til de begge er halvnakne. Koko og Rocky lener seg sensuelt over scenens rekkverk, til publikums hylende begeistring. Etter opptreden fortsetter DJ-en å spille til langt på morgenen, mens Koko, Rocky og arrangørene drar backstage for å feire showets suksess.

BEUNDRER: Backstage i Bassiani får «queensa» mye oppmerksomhet.

DEBATT

Idé- og debattredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouiseandreassen@gmail.com 948 09 383

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Dårlig S på Villa Eika

Imorgen er dagen vi alle har ventet på, hvert fall de av oss som bryr oss om rektorvalget ved UiO. Fredag 4. april skal UiOs nye rektor kåres. Tre kvinner kjemper om makten, noe som legger til rette for at UiO etter tretti år endelig får sin andre kvinnelige rektor noensinne. Det er jo en bragd i seg selv. Spørsmålet er om noen av dem har en politikk man som student vil stille seg bak. Partiprogram kan være et herk å sette seg inn i. Heldigvis har arbeidsutvalget (AU) til Studentparlamentet (Sp) ved UiO gjort arbeidet for deg. Ikke bare det, AU har også funnet ut av hvem av kandidatene du skal stemme på.

I en pressemelding tirsdag forrige uke, kan du lese at «Arbeidsutvalget stiller seg bak Team Hennem», altså teamet til rektorkandidat Ragnhild Hennem. Dette på bakgrunn av en rekke valg møter og individuelle møter med rektorkandidatene. Luksus, vil noen kanskje tenke. Men pressemeldingen har fått mange studentpolitikere til å se

rødt.

– Vi skal ikke ta side. Det bidrar til å undergrave uavhengigheten vår, sier leder av Liberal liste, Gard Møller-Johansen, til Khrono. Ifølge Møller-Johansen har AU gått langt over sitt mandat. Lista, altså den politiske lista Lista, har også gått ut og kritisert AU. De mener at Sp burde holde seg nøytrale når det kommer til rektorvalget. Leder for Sp Sondre Klungstad forteller til Khrono at pressemeldingen var ment som en oppfordring til å engasjere seg i rektorvalget og bruke stemmeretten sin, ikke en oppfordring til å stemme på Hennem. AU gir visst bare uttrykk for at de «liker» kandidaten.

Det står ikke på kritikken fra Liberal liste, som også påstår at de først fikk vite om pressemeldingen gjennom en lekkasje. Universitas sender noen ekstra tanker til Klungstad og Arbeidsutvalget. Heldigvis er det kanskje nettopp denne typen drama som engasjerer. Husk: All PR er god PR.

ALA

AU gir visst bare uttrykk for at de «liker» kandidaten

Ukas overhørt

– Jeg tørker fortsatt rumper

UiO-student om deltidsjobb

Ta et øyeblikk til å sette pris på at ingen i din omgangskrets hadde reagert med «nysgjerrighet» hvis du fortalte at du ikke dusjer lenger

Elin L'Estrange, @elinlestrange.bsky.social

– Det gikk ikke helt som vi hadde håpet på, men alt er etter planen og etter prosedyrene.

Daglig leder ved Andøya Spacesport Ingun Berget om raketttoppskytningen, NRK 30. mars

– Og så ble det sånn som det ble.

Administrerende direktør i Norsk romsenter, Christian Hauglie-Hanssen om raketttoppskytningen

det er bra for norge sånn jeg tenker meg at landet skal være at vi ikke klarer å sende ting ut i verdensrommet

knutingsen, @knutingsen.bsky.social

Har du overhørt noe artig/oppsiktsvekkende blant dine medstudenter? Send oss en melding på instagram/messenger! Sitatene er anonyme.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Krever endring: Opp mot 325.000 deltok i demonstrasjonen i Beograd den 15. mars.

FOTO: PRIVAT

Blokader som en vei til et fritt land

Serbiske studenter står i front i kampen for en bedre fremtid.

Protester i Serbia

Aleksandra Vujović, Mina Jović og Petra Arsić, studentene ved Det filologiske fakultetet i Beograd i blokaden

Demonstrasjonene i Serbia har nå pågått i over tre måneder. Tragedien i Novi Sad, da taket på jernbanestasjonen kollapset og drepte 15 mennesker, var dråpen som fikk begeret til å renne over. Dette oppfordret folk til å protestere og stille krav. Studentene var de første som stilte spørsmål om ansvaret for rekonstruksjonen, og som forenet hele nasjonen i kampen for en bedre og friere fremtid.

Den underliggende årsaken til protestene ligger i den dypt forankrede kampen mot korrupsjon og maktmisbruk, uansvarlige myndigheter samt utpressing og nektelse av ansattes rettigheter i mange institusjoner. Studentblokadene i alle de fire største universitetssentre i Serbia – Beograd, Novi Sad, Niš og Kragujevac, samt andre byer, har som mål å legge press på de kompetente institusjonene, slik at de begynner å utføre sitt arbeid på en adekvat måte og faktisk tjene folket.

Som et tegn på støtte til protestene og studentene, vurderer lærere og elever i mange mindre byer over hele Serbia, inkludert Gornji Milanovac, Kragujevac, Zrenjanin, Leskovac å stoppe undervisningen i grunnskoler og på videregående skoler. Denne gesten, viser at også unge mennesker på mindre steder erkjenner viktigheten av å kjempe for samfunnsendringer og er vilige til å ta en aktiv rolle i kampen mot dårlig ledelse og korrupsjon. Organiseringen viser at selv om de i mindre byer ofte blir marginalisert politisk, ønsker de ikke å være passive når landets fremtid står på spill.

Det siste offeret av takkollapsen var en student ved fakultetet vårt. Hun studerte kinesisk språk, litteratur og kultur ved Institutt for orientalske studier ved Det filologiske fakultet i Beograd. Etter denne tragiske hendelsen var fakultetet vårt

et av de første som gikk inn i blokaden. Ved å protestere og organisere ulike aktiviteter og forestillinger ønsker fakultetet å hedre og bevare minnet om den avdøde studenten og alle andre uskyldige ofre.

Studentblokadene

Kjernen i studentblokadene er plenumsdiskusjoner. I et plenumsmøte har hver student som er tilstede rett til å si sin mening og sitt standpunkt, eller komme med et forslag. Vedtaket fattes av flertallet, ved å stemme for eller imot. Plenumsdiskusjon er hovedorganet der beslutninger knyttes til protesten tas gjennom direkte demokrati. De holdes ved fakulteter hver dag, og varer vanligvis i rundt tre timer med pauser, avhengig av de viktige temaene som må dekkes den dagen. Uansett bør dagsorden for plenumet stemmes over den samme dagen. Hvis flertallet er enig, avsluttes plenum etter at alle saker på dagsorden er behandlet.

I tillegg til plenumsmøter, som ikke er obligatoriske, men viktig for å fatte videre beslutninger rundt blokaden, arrangerer studentene ved fakultetene ved hjelp av professorer og andre eksperter såkalte tribuner: foredrag over gitte temaer som tjener til å støtte forståelsen og betydningen av blokaden. Det finnes også arbeidsgrupper der studentene er organisert for å håndtere konkrete temaer som strategi og media.

Hver dag organiseres det 15-minutters stillhet, presist fra klokken 11.52 til 12.07, over hele landet, for å minnes de 15 ofrene i Novi Sad på en verdig måte.

Også i de mindre byene

Protestene som startet i Beograd spredte seg raskt over hele landet. Folk har allerede vært ute i gatene i 163 av de 168 serbiske kommunene,

noe som viser at innbyggerne ikke ønsker å forbli i skyggen av hendelsene i hovedstaden. Selv om disse byene ligger langt fra de politiske maktsentrene, har folkets stemme over hele landet blitt et sterkt signal til myndighetene om at misnøye ikke kan ignoreres.

Protestene er rolige. Folk viser gjensidig respekt og uttrykte dyp empati, noe som skapte en vakker følelse av fellesskap. Man kan se mange mennesker samle seg med et felles mål om en bedre fremtid. Folk demonstrerer på en sivilisert måte, uten vold, og slike protester viser styrken i vårt fellesskap.

I motsetning til de store protestene i Beograd, har de mindre byene utmerket seg med sine tette fellesskap. I Kragujevac ble det organisert en protest med symbolsk blokkering av byens gater, som varte i 15 timer og 15 minutter, til minne om ofrene for ulykken. I Niš organiserte også innbyggerne en blokkering av viktige trafikkårer, mens spontane samlinger ble holdt i Zrenjanin og Leskovac, som tiltrakk seg et stort antall mennesker i forskjellige aldersgrupper.

Det ville heller ikke vært mulig å opprettholde blokaden uten det store bidraget fra mennesker som står for de samme verdiene. Folk donerer mat og drikke til studentene, og støtten er stor over hele landet. Siden fakultetene er fullstendig blokkert av studentene, er det viktig at noen studenter alltid er til stede ved fakultetet og vokter bygget mot potensielle angrep og provokasjoner, som uunnngåelig skjer.

Studentene mister ikke troen og håpet. Kravene er klare: De politiske institusjonene skal arbeide for landets beste, og ikke bare for enkeltindivider.

En alternativ stemme

Liberal liste er en motvekt til dagens studentpolitikk.

Studentvalget ved UiO

Gard Møller-Johansen,
førstekandidat for Liberale liste

Snart er det nytt studentvalg, og vi håper dere velger å stemme i årets valg fra 23.-30. april.

Det handler om å stemme på ansvarlige studenter som representerer deres interesser på et universitet i en brytningstid. Universitetet i Oslo (UiO), som resten av universitetene i Norge, går en tid med kutt og usikkerhet i møte. Når budsjettene blir mindre, er det for universitetet med sine særinteresser hos de ansatte, lett å nedprioritere studentene og økonomisk støtte til studentaktivitet. Den pågående rektorvalgkampen viser oss at vi må være tydeligere og pragmatiske hvis vi ønsker flere gjennomslag i møte med den neste UiO-ledelsen.

Liberal liste er en slik alternativ stemme som ønsker å skape noe nytt i studentpolitikken. Vi er resultatorienterte. Vår sentrumsposisjon gir tydelige standpunkt og krav på studenters vegne. Gjennomslag

oppnås best uten ideologiske skylapper. Vi går til valg på å utfordre dominansen av A-lista og Venstrealliansen i studentparlamentet, hvis mange dogmatiske prioriteringer har gått på bekostning av økning av reell studentvelferd.

Studentpolitikken bør handle om økt valgfrihet, flere muligheter og mer selvbestemmelse over studentenes utdanning, mangfold i vurderingsformer og bedre språkpolitikk. Studentparlamentet må bli tydeligere medeiere av SiO i Velferdstinget. SiO skal drives ideelt. Vi godtar ikke studentleiligheter som leies ut til blodpris, eller kantineamat som selges med høy profitt.

Tidligere har Profesjonslisten og Moderat liste gått til valg på å utfordre en venstre-orientert studentpolitikk. Et prosjekt de to listene har forsømt. Profesjonslisten har til tider konsekvent ikke stilt med representanter på møter både i år og i fjor. Dette vitner om at listen ikke har klart å bære det ansvaret som kreves for å skape reell endring. For å endre politikken er det ikke tilstrekkelig å ha representanter- én må

også delta. Vi håper at dere som ønsker en ny motvekt i dagens studentpolitikk ser at tidligere lister har forsømt sine plikter, og stemmer på oss for å fylle dette rommet.

Liberal liste setter demokratiet høyt, og er bekymret for hvordan antidemokratiske krefter brer seg om. En av kandidatene til Moderat liste er åpen om hans støtte til

Studentpolitikken skal være solidarisk, men vi stiller oss undrende til de siste årene der tid og ressurser i studentparlamentet har blitt prioritert på saker som ikke direkte angår studentenes hverdag. Istedenfor å prioritere saker som det internasjonale prosjektet Circle U, mener Liberal liste at man heller burde ta tak i UiOs mangelfulle håndtering av alt fra plagiatregelverket til inntreden av KI i akademien.

Så klart viktig med internasjonale prosjekter og tiltak som går utover den enkeltes studenthverdag, men hovedbyrden bør faktisk i større grad trekkes ned

til problemene mange studenter faktisk kjenner på i hverdagen. Hvor er konkrete tiltak som tar tak i det faktum at studentene har dårligere råd, dårligere psykisk helse og oppfatter både at studieutbyttet og arbeidslivsrelevans har blitt dårligere?

På tide med mindre symbolpolitikk, mer studentpolitikk!

debatt@universitas.no

Gjennomslag oppnås best uten ideologiske skylapper

Donald Trump, som han ved to anledninger her i Universitas har omtalt som et forbilde. Det er ikke verdier vi skal ha i studentpolitikken. Nå er det på tide at studentparlamentet som øverste organet i studentdemokratiet på UiO igjen velger å sponse viktige kanaler for ytringsfrihet og meningsmangfold blant studentmassen. Universitas og studenttidsskriftene på UiO bør få økt støtte.

Fri presse my ass, du liksom!

Radio Nova fikk i oktober en real kalddusj fra Velferdstinget. Hvorfor? For å fylle opp Kulturstyrets allerede fulle lommer.

Pressefrihet

Sigrid Slagstad
ansvarlig redaktør i Radio Nova

På tildelingsmøtet i oktober besluttet Velferdstinget å kutte 230.000 kroner i budsjettet til Norges største og eldste studentradio, Radio Nova. Selv om vi opprinnelig ble innstilt for hele søknadsbeløpet på 2,3 millioner kroner. Pengene ble omdirigert til Kulturstyret, som allerede fordeler mellom 2,7 og 3,8 millioner kroner årlig til andre studentforeninger.

Venstrealliansens Sverre Sølvik-Jensen mener at Radio Nova ikke treffer nok studenter og påstår at det er mangel på dokumentasjon for vårt behov. Hva baserer han det på? Ingenting. Radio Nova er mer enn studentradio. Vi er en smeltedigel av talent og kreative mennesker og proppa med potensial. Både i september og januar hadde vi rekordmange søkere til Radio Nova. Over 280 studenter søkte til Radio Nova.

Så, hvem er det vi egentlig «ikke treffer», Sølvik-Jensen? Samme høst samlet vi inn over hundre tusen kroner til Leger Uten Grenser på bare 36 timer med live-sending. En enorm bragd utført av 55 frivillige som virkelig gav alt de hadde, for en sak de trodde på. I oktober arrangerte vi for første gang Studentradiofestivalen, et samarbeid mellom Studentradioene i Volda, Bergen og Trondheim. Studenter fra hele landet kom til våre lokaler på Chateau Neuf for å delta på Studentradiofestivalen 2024. Det er ikke mangel på engasjement, iallfall.

Å ha Radio Nova på CV-en har vært en fellesnevner for mange store navn i nåtidens mediebransje. Trenger du bevis? Anne Lindmo startet her. Lars Berrum og Otto Jespersen også. Vår Staude, Hans Olav Brenner, Mona B. Riise, Torkild Jemterud og til og med advokatlegenden John Christian Elden. Bare for å nevne noen.

230.000 kroner er et tall som er brent fast i hjernebarken. Hva skjer med fremtiden til Radio Nova nå? Hva skal vi prioritere? Hver

vår arrangerer vi NovaFest, i år har festivalen null kroner i budsjett. Det betyr høyere billettpriser og færre muligheter. Dette for å kompensere budsjettkutt. Sosiale budsjetter for redaksjoner og tradisjonelle arrangementer er allerede strøket.

ten utfordres. Når Velferdstinget kuttet i støtten vår, sendte de et klart signal: Uavhengige stemmer er ikke verdt å bevare. Men det er feil. Radio Nova er verdt å kjempe for, fordi vi kjemper for dere.

I over 40 år har Radio Nova vært et ta-

Hvordan kan vi sikre en fri presse når grunnmuren er i ferd med å smuldre opp under beina våre?

Jeg frykter færre samlinger og mindre fellesskap. Enda verre er så klart kuttene i stillinger som er avgjørende for driften vår. Nyhetsredaktøren går fra 50 prosent til 40 prosent, og daglig leder reduseres fra 100 prosent til 80 prosent. Dette er ikke luksusstillinger. Det er grunnleggende funksjoner som holder oss gående. Vi har heller ikke tilgang på pressestøtte.

Hvordan kan vi sikre en fri presse når grunnmuren er i ferd med å smuldre opp under beina våre? Vi lever i en tid hvor mediemangfoldet minker, og ytringsfrihe-

lerør for studenter, en læringsarena for morgendagens journalister og en plattform for debatt, kultur og nyheter. Vi har gang på gang vist at vi kan nå ut til og engasjere studenter, men vi trenger ressursene til å fortsette. Dette er ikke bare et tap for oss. Det er et tap for alle studenter som tror på ytringsfrihet, mangfold, og viktigheten av en uavhengig presse.

debatt@universitas.no

Ukas sitat:

— Velkommen til vårens vakreste eventyr

Kaja Hovdenak under NSOs landsmøte

Ro ned nå

KULTUR

Kulturredaktør: **Kristin Knutsen**
kristinknutsen123@gmail.com 48 10 42 06

MIN STUDIETID

Fra *blogg* til Blindern

PERSPEKTIV: Ullebø er glad hun endte opp til Blindern, men erkjenner at det å begynne med studier tidligere kunne gitt henne en bedre evne til å resonnere og tenke kritisk tidligere.

Kristine Ullebø

Fysikkstudent og eks-blogger Kristine Ullebø håper hun vil bli husket for å gjøre verden bedre, men tror hun først og fremst blir husket for å gråte på TV.

MIN STUDIETID

tekst Astri Lovett Hageberg
foto Sara Aarøen Lien

Det finnes et før, og det finnes et etter Kristine Ullebø. Enten vet du alt om nagleshorts og joggeturer opp fjellene i Førde, eller så er du for ung. Ullebø blogget seg gjennom ungdomsskolen og videregående under bloggnavnet «Krisssy», som på et tidspunkt var en av Norges mest populære blogger. Så flyttet hun til Oslo – og en helt annen, profesjonalisert verden. Hun var i mange år å se på plattformer som TV 2-serien Bloggerne og Vixen Awards.

«Alle» visste hvem hun var. Helt til det på et punkt sa stopp. Det skal vi tilbake til snart.

Hatet exphil

Nå er derimot Ullebø (28) å se blant brune bygg på Blindern. Det tok henne seks år etter videregående å skjønne hva hun egentlig ville drive med:

– Jeg hadde ikke trodd det selv, og jeg hadde i hvert fall ikke sett det for meg for ti år siden, sier hun om retningen livet tok for litt under to år siden, da hun startet på bachelor i fysikk på Universitetet i Oslo (UiO).
– Det var veldig forfriskende, og det ga meg et stort skille mellom det som var og det som er.
Denne våren står kvantefysikk på timeplanen, i tillegg til et ekstra Honours-emne. Vi møter henne i Fysikkbygget på Blindern, som ikke bare er et av de eldste på området, men ifølge mange kanskje det peneste.

– Skulle du ønske at du begynte å studere med en gang etter videregående?

– Man tenker jo alltid over hvordan ting hadde vært om man hadde gjort noe annerledes. Jeg får jo på en måte aldri muligheten til å få den klassiske studieopplevelsen, forteller hun.

Ullebø elsker fysikk, og er glad hun slipper å bruke dagene på å skrive lange tekster. Selv hatet hun ex.phil, som var det første møtet hun hadde med Blindern.

Da hun bestemte seg for å gjøre noe helt annet, var hun innom tanken på både medisin og psykologi, men skjønte fort at det ikke var rett vei for henne.

– Jeg hatet biologi, det var helt pyton. Da forstod jeg at forestillingen min om å studere medisin var ganske grunnløs.

Det, i kombinasjon med en forkjærlighet for tall og matte, banet imidlertid veien til det hun egentlig ville: fysikk.

Mørk materie og parallelt univers

Universitas' utsendte student fra Det humanistiske fakultet på andre siden av Blindern må grave mer i det sistnevnte, faget Ullebø skal bruke mye av tiden sin på fremover: hvorfor fysikk?

Ullebø har allerede vist oss alle etasjene i bygget og hvordan *elektromagnetisk induksjon* fungerer når hun slipper en magnet gjennom et ikke-magnetisk, ledende metallrør, og magneten daler sakte ned i stedet for å falle fritt – før vi ender opp i Store Fysiske Lesesal.

– Det er knyttet veldig mange store spørsmål som vi ikke har svart på: Hva er mørk materie, hva er mørk energi?, spør hun og forklarer videre for oss som ikke vet

flere studenter er innom. Da hun startet på studiet som forholdsvis anonym student, forble hun bare en «vanlig student».

– Ingen visste hvem jeg var, og det var veldig deilig. For jeg var jo mye eldre enn de andre, vi er jo litt forskjellige generasjoner.

Som 28-åring, er man jo eldre enn de fleste som går bachelor nå.

– Det handler ikke nødvendigvis om hvor moden man er, men at man er på ulike steder i livet.

For de som har fulgt Ullebø via blogg og Bloggerne, vet at mye tydet på at hun lengtet seg vekk fra Førde og mot storbyen da hun gikk på videregående. Det var aldri noe stor tvil om at det var i Oslo hun skulle fortsette å bo i som student post bloggerlivet, forklarer hun.

– Å flytte til en studentby var ikke aktuelt for meg. Jeg gikk nok inn i studietiden med litt andre forventninger enn det man gjerne har når man starter å studere rett etter videregående. I tillegg elsker jeg Oslo, og det at man kan tre inn og ut av Blindern-verdenen.

Å bytte ut det offentlige livet med forelesninger, beskriver hun som både befriende og viktig.

– For meg åpnet det bare opp en helt ny verden. Det er en virkelig fin opplevelse å være student her, forteller hun entusiastisk.

Meningsløs tilværelse

Da Ullebø i starten av 2022 forsvant fra sosiale medier og det offentlige livet som førte med, forlot hun også det som frem til da hadde vært hennes hverdag og

inntektskilde. Hun beskriver tiden under mediekjøret som en tung tilstand, som til tider gikk utover den fysiske helsen:

– Jeg ble utrolig eksistensiell, og det føltes meningsløst ut.

Selv om «bloggeren» er død og topplisten på blogg.no ikke lenger definerer de mest innflytelsesrike i influencer-sfæren, lever det å ek-

For meg åpnet det bare opp en helt ny verden

Kristine Ullebø, fysikkstudent og tidligere blogger

sponere seg selv i den digitale verdenen som inntektskilde i beste velgående.

– Det er så ekstremt selvforherligende, og jeg kjente at det kvelte meg helt. Uansett hva jeg gjorde av intervjuer og podkaster, kokte det ned til ingenting, eller meg selv.

Hun legger til at hun ikke vil snakke for alle som drev, og driver, med det samme:

– Noen har sine egne nisjer og er ment for å jobbe kreativt, og utdanning er jo ikke veien for alle.

Selv om det tok tid å få ting på avstand, står hun støtt i fortiden nå. Det er fortsatt ting hun gjerne skulle hatt usagt, som da hun snakket om kroppspress i Debatten på NRK i 2018, og i den sammenheng uttalte at hun ikke var feminist.

– Jeg manglet jo noe perspektiv, som følge av at jeg hadde vært i bloggingen så lenge. En student som har gått på universitetet i to-tre år, har jo gjerne utviklet en evne til å resonnerer litt mer og tenke kritisk.

En helt vanlig jobb?

Etter at Ullebø «forsvant» fra overflaten, dukket hun i fjor opp igjen på sosiale medier – til mange tidligere følgeres store glede. Selv om hun fortsatt tar modelljobber, gleder hun seg til en potensiell «helt vanlig fysikkjobb». Hva det skal være, vet hun ikke ennå.

– Det som gjør livet fint er å ha et blikk utover. Å være interessert i andre mennesker og være nysgjerrig på hva verden har å tilby, sier hun og fortsetter:

– For meg er det en påminnelse om at det er lov å ta pause fra studiene, og at det er viktig å ha flere bein å stå på.

Hun forteller at man bør være innstilt på at det kan komme noen år som ikke innfrir de forventningene man selv har:

– Og da går liksom ikke verden under. For da har du andre ting i livet som betyr noe.

Etter at vi har snakket om alt fra spiralgalakser til hva eksponering gjør med den psykiske helsen, må vi også til slutt få med hvordan Ullebø egentlig vil gå ned i historiebøkene.

– Hva tror du folk vil huske deg for, og hva vil du bli husket for?

– Jeg tror veldig mange husker meg fra Bloggerne, og at jeg gråt på TV. Det er nok først når du er på TV at du blir et kjent fjes for mange, sier hun og legger til:

– Jeg har egentlig ikke bare lyst til å bli husket som et godt menneske, men noen som vil gjøre verden bedre, både for folk rundt meg og folk jeg treffer.

universitas@universitas.no

Ingen visste hvem jeg var, og det var veldig deilig

Kristine Ullebø, fysikkstudent og tidligere blogger

så mye om fysikkverdenen.

For det er er bare å holde tunga rett i munn: I spiralgalakser beveger de ytterste stjernene seg raskere enn forventet ut fra galaksens masse. Den observerbare materien alene gir ikke nok gravitasjonskraft til å holde dem på plass, noe som tyder på at det finnes ekstra, usynlig masse, forklarer hun.

– Så åpenbart er det noe vi ikke kan se. Det er helt fundamentalt at vi vet så lite.

Ullebø trekker også frem teorien om «supersymmetri», noe mange kanskje har hørt om i form av at det kan finnes et parallelt univers.

– Teorien om supersymmetri sier at alle kjente partikler har en partner som vi ikke ser. Hvis universet viser å være supersymmetrisk, kan det gi en forklaring på fenomener som for eksempel mørk materie.

Inn og ut av Blindern-verdenen

Ullebø er ikke fremmed for å stille opp på bilder for Universitas midt i et stort auditorium, selv om

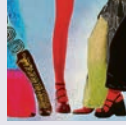
BALANSEGAN: Modellen og fysikkstudenten Kristine Ullebø har mange baller i lufta, og setter pris på en travel hverdag etter bloggerlivet.

Anmelderredaktør: **Oscar Grimstad**
oscar.grimstad@gmail.com 41 11 08 90

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

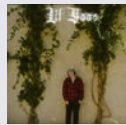
Oscar Grimstad, anmelderredaktør

Girl Group – Yay! Saturday!

Til tross for legendarisk svakt band- og låt navn, er dette en utrolig fengende singel – angivelig også med Elton Johns godkjent-stempel.

Pikekyss – Lever fint

Ok pluss! Men det er bra nok det, vel?

Lil Yaas – Sosial kontoret

Vanligvis ville orddelingsfeilen automatisk diskvalifisert denne låta, men solen skinner og jeg føler meg medgjørlig – og sangen er tross alt ganske fet.

Smerz – «You got time and I got money»

En helt vidunderlig låt. Igjen, takk!

Album:

Fortidens fremtid er nå, og veldig groovy

Den norske diskohistorien utvides med et stilrent og profesjonelt tilskudd fra Ora the Molecule.

Dance Therapy

Hvem: Ora the Molecule
Sjanger: Disko
Plateselskap: Mute Records

I sitt nye album *Dance Therapy* følger Nora Schjelderup en rik norsk tradisjon med diskomusikk, med blant annet artister som Prins Thomas, Lindstrøm, Annie og Todd Terje, men setter samtidig sin egen vri på sjangeren. Albumet er fylt med låter som er designet til å få så mye dans ut av lytteren som mulig ved å blande diverse former av diskomusikk og pop gjennom en retrofuturistisk linse. Hennes alter ego Ora the Molecule er en utenommenneskelig diskodronning i stil av de største ikonene fra 70-tallet, og har på sitt beste låtkvaliteten til å sammenlignes med dem også. Det er tydelig at hun er lærd om dansemusikk, da hun har jobbet som låtskriver for Warner Music og som DJ, og kunnskapen skinner gjennom ved at nærmest

alle låtene på albumet i det minste er solide.

På albumet veksles det mellom lyse og hviskende, og en mørkere og pratende vokal. Versene på «Nobody Cares» oppleves nærmest om at Ora prater til deg mellom sigarettedrag, og hennes monotone synging av refrenget «They only love you when you're dead, they only care when you're dead, they only see you when you're dead», kan få selv den blygste blant oss til å slippe seg løs. Hittsingelen fra albumet, «Løveskatt», har produksjon som glinser som diskokulene som pryder albumcoveret, og Ora nærmest rapper seg gjennom sangen som de tidligste diskorapperne fra New York. Dette er en av de låtene som får deg til å ønske at du har rulleskøyter på, og vil være en klubbfavoritt i lang tid fremover. Den blir etterfulgt av «Prince Of The Rhythm», som er et av albumets høydepunkter, og engasjerer med dets veksling mel-

lom stille og storslåtte øyeblikk. Refrenget griper oppmerksomheten din, som et spotlys på en mørk og røykfylt scene, sangens hovedperson, «Prince of the Rhythm», stiger frem og det er umulig å ikke ha øynene limt på ham.

«New Years» er kanskje albumets beste låt, og oppsummerer albumets dualitet på en måte de fleste andre på albumet ikke får til. Låten bygger seg rolig opp gjennom versene, hvor Ora synger ut om ensomhet og tapt kjærlighet, før refrenget griper deg med en fantastisk fengende vokalmelodi som det er umulig å ikke synge med til.

Albumets eneste skivebom er imidlertid «Is This Love?», som fortsatt har alle grunnsteinene til å være en fantastisk danselåt, men ikke blir videreutviklet nok. Den har et utrolig fengende pianoriff fullt av frekk attityde som dessverre ikke får slått seg ordentlig løs da resten av instrumentalen ikke matcher energinivået, og fremstår heller som en lengre interlude.

Som en helhet er *Dance Therapy* et festlig album som det er

vanskelig å ikke bevege seg til, og et veldig velkomment tilskudd til den norske diskoarven. Ora viser potensialet til å bli den norske diskodronningen, og jeg håper hun

bygger videre på albumets sterkeste øyeblikk

Miles Herman Flikke
anmeldelser@universitas.no

ALBUMCOVER: MUTE RECORDS

Teater:

Verdt å se for de som orker

Å lovprise *My Dinner with Putin* er skivebom, men stykket har et interessant budskap og en scenografi ulikt noe annet.

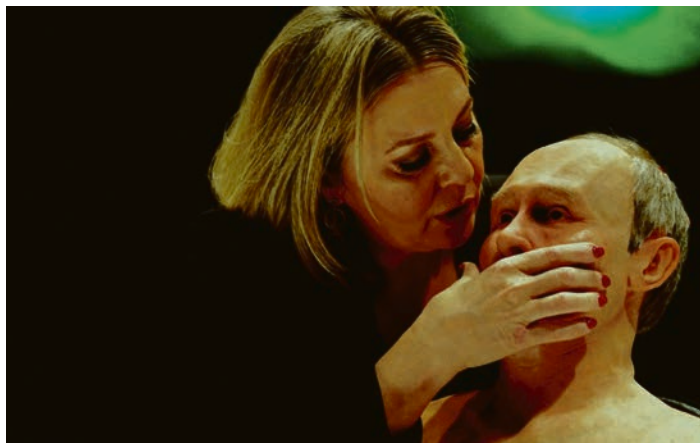

FOTO: TORMOD LINDGREN

My Dinner with Putin

Av: Kate Pendry
Hva: Teaterforestilling
Hvor: Nationalteatret

Stykket *My Dinner with Putin* er skrevet og spilt av den prisvinnende skuespilleren og dramatikeren Kate Pendry, opprinnelig fra London, men bosatt i Norge. Utgangspunktet er at Pendry, som aldri har spilt i noen film, inviteres til

å spille i en skikkelig Hollywood-produksjon med Robert De Niro og den verdenskjente regissøren Nikita Mikhalkov. Sistnevnte en god venn av Putin.

Stykket ble nominert til Hedda-prisen i 2023 for beste scenetekst og Kritikerprisen for beste teaterforestilling i 2023. Forventningene var følgelig skyhøye. Femten minutter inn vurderte jeg å gå.

Stykket åpner med en slepende, slampoesilignende opplesning der Pendry forteller om de legendariske filmene hun og moren så på kino, om den store skuespillerdrømmen, og om at hun begynner på en teaterskole. Jeg undres om hun studerte med Alan Rickman, for måten hun fremfører teksten er som de mest monotone, insisterende delene av Severus Slurs replikker i Harry Potter.

Er en billedkunstutstilling utholdelig, kan man myse med øynene. Det er verre å myse med ørene, og jeg gruer meg til de neste 80 minuttene. Heldigvis evner Pendry også å fremføre tekst sånn som vanlige mennesker snakker idet historien hopper fram i tid, og hun inviteres av to russiske dramatikere til å spille i en film de har skrevet for den verdenskjente russiske regissøren Nikita Mikhalkov. Pendry har aldri spilt i noen film, og følelsen av å endelig ha lykkes er overveldende. Kan det være for godt til å være sant, lurer både Pendry og publikum på. Det er det selvfølgelig: regissøren Mikhalkov er god venn av Putin, og lyssky historier er det nok av. Skal

hun ta rollen?

At noen betrakter dette stykket som «beste scenetekst» forundrer meg. Deler av teksten er vakker, men preges av slurv. Når taket beskrives som så høyt at «stemmene dulter borti hverandre der oppe», er det vakkert første gangen. Den andre gangen blir språkbildet blast. På veggen bak Pendry er et bilde av en gedigen Oscar-pokal. Når hun skal reise til Moskva viser det seg at pokalen ikke vises på prosjektor, men på live-kamera. Kameraet fjernes fra pokalen, og følger Pendry gjennom Nationalteatrets ganger på vei gjennom sikkerhetskontroll, boarding og Moskvas gater. Dette er et grep som hever stykket enormt, og gjør bruk av Nationalteatret som jeg aldri har sett før. Pendry filmes fra topp til tå mens regissør Mikhalkov inspisierer knappene og skoene på kostymet hennes. Den samme sansen for detaljer er dessverre ikke til stede andre steder. En tilfeldig dør med beskjeden «ingen adgang for publikum» brukes som hotellrom, og det ville det vært enkelt å ha limt et romnummer på den. Det verste

er likevel at live-kameraet ikke tillater at lyden er synkronisert med videoen, noe som ikke kan beskrives som noe annet enn ufattelig irriterende.

Hadde jeg kunnet lese stykket ville jeg sluppet både videoen som hang etter, og den grusomme slepende fremføringen. Samtidig ville jeg gått glipp av et av de beste teatergrepene jeg har sett. Når Pendry er på gallamiddag i Moskva befinner hun seg på Nationalteatrets hovedscene, og vi ser henne på skjerm. På Nationalteatrets nettside står det at hennes egen familiehistorie fra Ungarn flettes sømløst sammen med nåtiden idet hun håndhilser på Putin. Det er ikke tilfellet, og både tekst og fremføring faller fullstendig igjennom. Det som derimot er fantastisk er scenografien og bruken av teatret. Budskapet står også tydelig for oss: hvor ufattelig urettferdig er det ikke at mektige hvite menn, om så Brad Pitt eller Robert De Niro, kan jobbe med en russisk regissør med lugubre verdier uten problem, mens en ukjent skuespiller som gis sitt livs mulighet ikke klarer det samme. Stykket fortjener ikke stående applaus, men det er verdt å se.

Sunniva Roligheten
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Lær deg å si i fra!

Hvem: Kollektivbeboere Hva: Intriger Hvorfor: For å holde kollektivet flytende

Mellom oss kollektivbeboere finnes det en allmenn forståelse for at folk en bor med eller får besøk av kan gjøre de rareste ting, uansett hvor godt du trodde du kjente dem. Skrekkhistoriene er mange. Den verste jeg har hørt var om en som knuste gitaren til en stakkar som skulle hoste en halloweenfest. Som om ikke det var nok, satt vedkommende seg ned og tisset i et hjørne etterpå. Men det finnes små kamper som er vel så viktige, som vi må kjempe hver eneste, bidige dag. Det være seg barberingshår i vasken,

smuler på kjøkkenet, rot i gangen eller den forbanna skalaøvelsen. Ukas anbefaling rettes derfor mot de konfliktskye kollektivbeboerne. Kvinn deg opp og ta opp kampen! Jo lengre ut i semesteret du lar ting gå, desto verre blir det. Gjør noe med det, all den tid det fortsatt finnes et lite håp for endring. Når eksamensperioden inntreffer er du allerede tre måneder for sent ute.

Hallvard Misje,
journalist i Universitas

Ukas advarsel

Universitas beklager

Hvem: Honningbarna Hva: Usannheter Hvorfor: Tillit til pressen

I en medievirkelighet hvor sensasjonsjournalistikk og falske nyheter florerer, er tilliten til pressen under et betydelig press. Da hjelper det ikke at jeg for to uger siden kom i skade for å forveksle Nord-Norge med Sørlandet, og i forlengelsen omtalte det høyst sørlandske pønkrock-bandet Honningbarna som nordnorske. Her kan jeg som anmelderredaktør bare kripe til korset og legge meg paddeflat, og ellers skyldte på en sjelden kortslutning i hodet og generelt

oppasmet støv på hjernebarken. Jeg vil samtidig uttrykke en takk til en av våre trofaste lesere (de finnes, jeg lover!), som sendte meg en korrigerende e-post. Nå lover jeg med hånden på hjertet at tilsvarende tabber ikke vil gjenta seg, og oppfordrer også leserne til å høre på Honningbarnas siste album *Soft Spot*.

Oscar G. Grimstad,
anmelderredaktør i Universitas

Bok:

Å lære seg å svømme

Utenforskap, rus og fattigdom skildres rått og brutalt i Nikolai Torgersens debutroman, til tross for et noe vaklende språk og formmessige spørsmål.

Gater jeg har levd

Hvem: Nikolai Torgersen
Hva: Roman/Memoar
Forlag: Aschehoug

Det knallblå skrivebordet mitt står i stua under et krysspostvindu med hvite kanter. Jeg sitter i andre etasje, ser utover Sannergata. Blålys hamrer forbi, hjertet gjør et hopp og pulsen akselerer som en nytrimma moped.

Sånn er det å oppholde seg i den episodiske debutboka til kunstner Nikolai Torgersen (f. 1990). Alltid er man på alerten. *Gater jeg har levd* er tempofylt, med hopp og bykst hit og dit.

Kapitlene har titler fra steder som Torgersen har tilknytning til: «Einars vei (2015)», «E6 (2018)» eller åpningen «Tromsøgata (2004)». Disse blir rammer for minnene – bilderammer om man vil – mer enn faktiske steder. De får en dobbel klangbunn hvor narrativet om selvets reise klinger høyest. Den ensomme fortelleren går i dialog med verden gjennom disse tilknytningspunktene, og selvet dannes for hver gang bilderammene skiftes.

Torgersen er kunstner med utdannelse fra Einar Granum Kunstfagskole. Maleriene og tegningene hans omsetter for millioner (noe han ikke er redd for å understreke i bokas senere partier). I hans litterære debut følger vi hovedpersonen selv, som blar seg gjennom minner i ærlig selvransakelse.

Det er åpenbart at Torgersen tenker i bilder. Situasjoner fra oppveksten, familien og de mange hjemmene. Vennekretser, busen fra København til Oslo, sosialomsorgen. Foreldrenes død.

«Livet består ikke av en uendelig mengde nye øyeblikk som man kan løsrive fra det som har skjedd tidligere. For meg oppleves livet som en snøball som hele tiden ruller nedover en slak, snødekt fjellside og stadig vokser».

I Torgersens tilfelle er denne snøballen tilskitnet med rus, fattigdom, kriminalitet og familie.

Ved å bruke steder som rammer for å fortelle selvets historie, løper forfatteren noe risiko. I noen partier fremstår denne tilfeldige, ekplisitt billedlige strukturen som svært levende. Den setter hendelser, steder og drømmer i tankestrukturer som utfyller hverandre. Som når et anfall rammer Torger-

ken «og skyver flere tynne ledninger inn gjennom blodårene og inn i hjertet, [...] brenner av er ordene de bruker, området som forstyrrer hjerterytmene». Levende og ekkelt!

Tilfeldig rekkefølge og forskyvninger i tid som fortellerramme gjør samtidig noen av situasjonene intetsigende eller diffuse. Det kan gjøre det litt vanskelig å skjønne hvor i reisen vi befinner oss, og dermed hvordan vi kan knytte det vi leser til tidligere hendelser vi har lest om. Noen steder blir den assosiative skrivestilen som gjerne

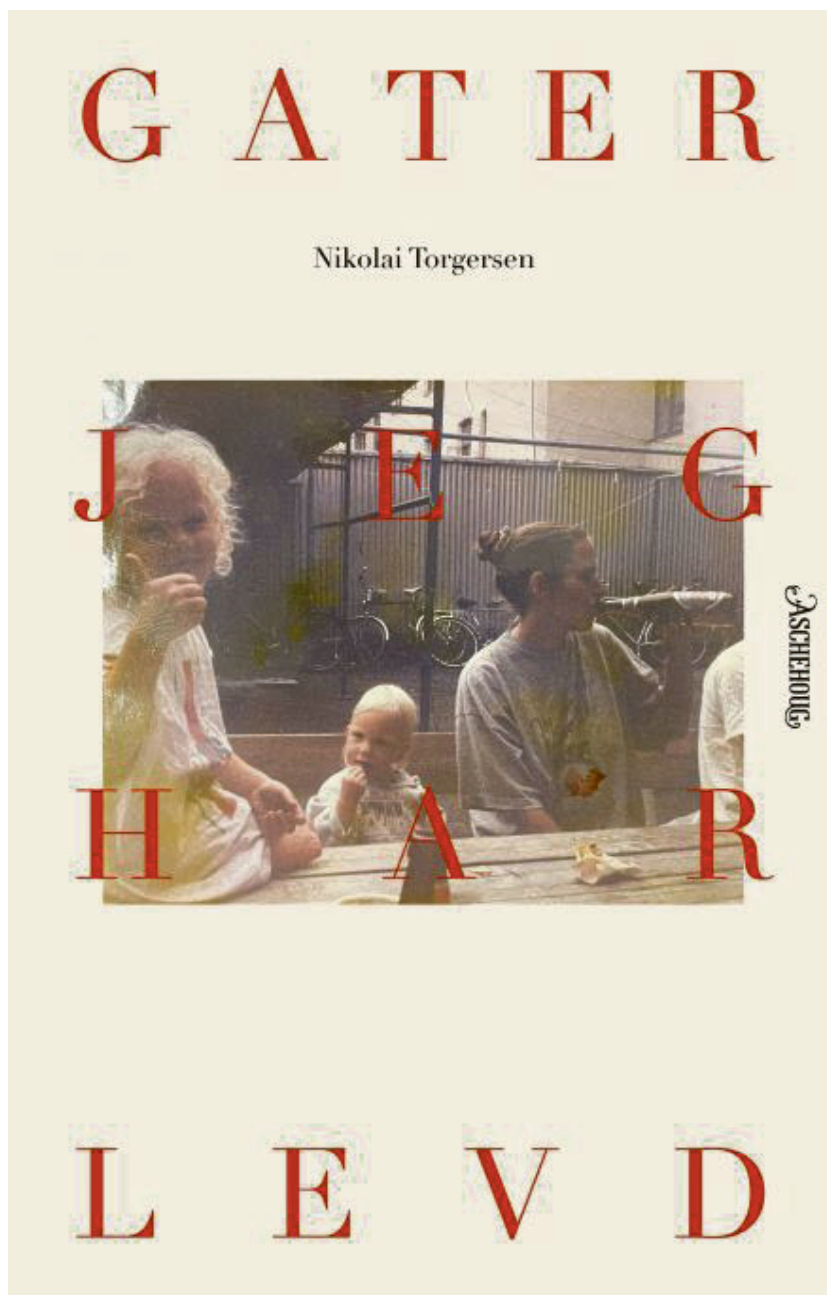
blanding av ærlig og haltende. Noen partier er pulserende, hurtige stillbilder, nærmest språklige stilleben, med presis syntaks og treffende adjektiv. Noen slentrer liksom mer avgårde, og faller ut av tråden det nøster. På sitt beste er språket dypt metaforisk: «Vi har hoppet så mye i den at plankene under har knekt, det er sikkert ikke mer enn en tredjedel igjen av innmaten under der. Vi holder sammen i familien, det har jeg lært helt uten å bli fortalt det». Her blir plankene under madrassen en overgang fra materielt til immaterielt samhold, bare på noen få tegn.

I romantikken var kunst noe som ble skapt i et trengselens bilde. Kunsten kom innenfra, og måtte ut. Kunstneren var et geni, som stod utenfor og led. Denne forståelsen gjenfinner vi hos Torgersen. Det er egne beretninger om ham selv, men i større grad er det en fortelling om selvet. Ja, kanskje er boka en memoar, mer enn en roman. Kan hende er det tosidig: Boka er en memoar om Torgersen fortalt av Torgersen. Fortellingen er en roman om selvet og skapertrang.

Paradisbukta males frem i ekspresjonistisk stil: «Himmelen er gråhvit, hundrevis av tynne skyer dekker nesten over alt av blåfargen som ligger bak, og vannet speiler det svake lyset så godt det kan, og selv om havet er så håpløst grunt sammenlignet med himmelens uendelighet, er det nærmest så de smelter sammen i horisonten». Så banker selvet på døra: «Følelsen av å se ut mot fjorden i gråvær på vinteren minner meg om behovet jeg har for å lage ting».

Sterkt er Torgersens beskrivelse av klassereisen fra «filleproletariatet». Enda sterkere er beskrivelsen av sårbarhet, som når han pirker rundt i diverse grumsete vann rundt i Oslo for å lære seg selv å svømme.

Torgersen portretterer og forteller godt, og foruten noen språklige og formmessige spørsmål er dette en meget sterk debut.

Jonas Vedeler Gudmundson
anmeldelser@universitas.no

OMSLAG: ASCHEHOUG

sen som barn, idet han skal til å trikse på skateboardet i den provisoriske rampen på asfalten utenfor et av barndomshjemmene. Plutselig er vi hos legen hvor vi med forskrekket førstepersonsblikk ser legene snitte opp innsiden av lys-

kjennetegner modernismens skrive, så sprikende og hoppende at det er vanskelig å følge tråden helt ut. Portrettet blir, med kunstens språk, mer ekspressivt og abstrakt, heller enn et konsentrert portrett. Språket til Torgersen er en

Kulturkalender uke 14 & 15

4/4 Utstilling:
Kunst som suger

Kommende fredag er byens kunstnere invitert til å stille ut sine mislykkede verk. Møt opp for en god latter, eller kanskje et røverkjøp av de helst sjeldne. One man's trash is another man's treasure!

Hvor: Galleri Pellerin
Når: 4. April

10/4 Studentdebatt på U1

SV-fakultets beste debattlag skal kåres i denne lavetterskel-debattkvelden på U1. Er vann vått, bør vi begrense innvandring fra Bergen og bør Blindern ansette strippere for å løfte moralen på lesesalen? Dette og mye mer skal debatteres på U1 gjennom flere utslagsrunder, helt til ett vinnerlag står igjen. Det oppfordres til hersketeknikker og latterliggjøring av motstanderen. Meld deg på før det er for sent!

Hvor: U1 Blindern
Når: Torsdag 10. April kl. 179/4 Filmvisning:
No Other Land

Forrige uke ble det kjent at regissøren av den Oscar-vinnende dokumentaren *No Other Land* Hamdan Ballal var blitt angrepet, grisebanket og bortført av israelske soldater. Etter globale protester og reaksjoner ble han omsider løslatt, og i solidaritet med Ballal og Palestina inviterer Cinemateket til filmvisning og panelsamtale. Filmen anbefales på det sterkeste, og våre observante lesere (ja, jeg tenker på deg) vil kanskje huske at den høstet gode kritikker også i denne studentavisa. Vel møtt!

Hvor: Cinemateket
Når: Onsdag 9. april kl. 19.30

Røtvold vil ha 1,5 g!

For å skaffe intervju med NSOs nye leder leste vi i Ad-Notam redaksjonen oss opp på tidligere intervjuer. En ting var gjennomgående, han MÅ HA 1,5 g! Det ga et hint om hvordan det ville bli umulig for ham å si nei!

Første stopp var barcode, men uten tilgang dit dro vi til BI for å høre med studentene hvor vi burde fortsette jakten. Klaus Tiphe (19, singel) kunne fortelle om noe shit han hadde kontakt til.

– Det er jævlig gode greier, sa Tiphe mens han scrollet gjennom Snapchat. Score! Vi fikk snappen til GodGod-Onkel og tok kontakt.

Onkel hadde alt. Det eneste han skulle ha som betaling var et ferskt bjørneskinn. To timer senere hadde

vi skutt, flådd og tørket det morderiske dyret og vi var på vei.

Onkel truet, med kniv(!), å ta fra oss skinnfellen uten å gi oss grammet, men med Aristoteles' retorikk ferskt i mente fikk vi ham til å se vår side av saken. Denne enkle gesten hadde blitt det farligste oppdraget redaksjonen har gjort. Onkel ga oss endelig greiene, men i en porsjon på 3 g. Uten andre løsninger og med litt dårlig tid så vi oss nødt til å beholde halvparten selv.

Når vi endelig hadde 1,5 g til Røtvold, hørte vi at Universitas allerede har intervjuet kisen! Da måtte vi beholde resten også.

Av St. Hans

Ukas studentvin

EN ORDENTLIG GOD PIZZAVIN: Ukas vin presenteres best som en særegen rødvin fra Nordøst-Italia. Vinen har en utrolig mild smaksinnang, men ebber ut i en bærlignende og sødmefull smak. Det at vinen er en «ripasso» betyr at den går gjennom en andregangs gjæring, som kan gi vinen mer alkohol og en smak av overmodne bær. Og det må være noe med denne metoden som gir vinen en så spennende og deilig smak, for her snakker vi store slurker og tomme glass. Mens panelet gurgler i vei blir vinen stemplet som en slående pizzavin, eller en rødvin for folk som liker hvitvin. Siden vinen har en litt vannete inngang er den lett å drikke, og «skånsom i retur» skal vi høre på en av panelistene. Dette er en virkelig slager, og bør nytes med sol i fjeset og gress under stummen i nærmeste fremtid!

Vin vurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Corte Giara Valpolicella Ripasso La Groletta 2022

Pris: 179,90 kroner

Land: Italia

Alkohol: 13,5 prosent

Karakter: 6 av 7 munnfuller

Freyja Eikrem Ims, vinanmelder i Universitas

Jesus Christ kirkeklar?

I denne ukens utgave av Universitas kan du lese at flere unge melder seg inn i kirken. Hvorfor det? Er det kanskje på grunn av *Jesus Christ Superstar*? Musikalen som gikk på Folketeateret i høst, med hele Norges Aksel Hennie i hovedrollen som selveste Jesus. For dere som ikke har sett musikalen, kan jeg røpe såpass at de danser i baris. Blasfemi sier du? Muligens. Eller kanskje finnes det jazzhender og syngende fortellinger om Jesu liv og død bak kirkedører over hele landet? Er kirken det nye Blå kanskje? Vi spør-redaksjonen har ringt Kirkerådet til Den norske kirke for å finne ut om inderlig sang og koreografert dans kanskje er veien til frelse.

– Hei! Jobber du i kirken?
– Ja, eller i sentraladministrasjonen.

– Er det hallelujah man hilser med kanskje?

– Nei, det trenger du ikke.

– Er det sant at flere unge har meldt seg inn den siste tiden?

– Ehh, det kan hend-

– Kan det ha med musikalen *Jesus Christ Superstar* å gjøre?

– Det kan godt hende, men det er jeg ikke sikker på.

– Kan det være fordi unge ønsker å syng og danse litt mer at de melder seg inn i kirken?

– Ehm, hehe, hva mener du?

– Tror du det er på grunn av musikalen *Jesus Christ Superstar* som gikk på Folketeateret med Aksel Hennie i rollen som Jesus, at flere melder seg inn i kirken? Han er jo

ganske digg, og jeg ble i alle fall fan!

– Haha.. det har jeg ikke helt oversikt over, eh, vi har ikke tilgang på oversikten over inn- og utmelding av medlemmene og alderen deres...?

– Er det blasfemi?

– (kremt) Eh? Musikalen..? Mmm, neida, den er sikkert morsom den altså?

– Er det like mye dansing og synging som i musikalen på søndagskaffen hos dere?

– Det er nok veldig forskjellig fra kirke til kirke...

– Det er sikkert full fest påskeaften da! Og det er jo ikke lenge til?

– Som sagt så varierer det-

– Jeg vurderer å melde meg inn, nemlig, men en forutsetning for meg er at Aksel Hennie kommer til å være der. Helst i baris egentlig!

– Eh. Jeg vet ikke om han pleier å gå i kirken...

– Ahh, jeg håper virkelig det! Er prester gode skuespillere?

– Det er veldig individuelt.

– Okei, jeg får researche litt, det kan jo være noen kan gjøre en god Aksel Hennie-parodi i det minste. Men får du påskeegg da?

– Nei, hehe, bare barna mine, jeg er for stor.

– Vil du vurdere din stilling som musikalsk superstjerne?

– Det vil jeg nok ikke.

– Vi får sjekke menighetens møves og foreslå musikaldans på neste kirkekaffe, kanskje Jesus dukker opp som superstjerne om vi synger høyt nok og bryter ut i koreografert dans med inderlig innlevelse? Vi snållast! Eller... Amen!

KVISS-CORBIN

- Ekrem İmamoğlu er arrestert på grunn av anklager for korrupsjon. I hvilken storby har hatt vært ordfører siden 2019?
25. februar ble det avholdt valg i Belarus, men uavhengig av utfall er én ting er uansett sikkert: Presidenten forblir sittende. Hva heter han?
- Hvilket afrikansk land har flest naboland?
- Hvilket bygg i Berlin huser nasjonalforsamlingen?
- Kaféen som ligger i Toftes gate 69 deler navn med en sovjetisk og russisk romstasjon, men hva heter de?
- Et navn deles av en romersk general, Mark Twains hjemby, en seriemorder på film og TV skapt av Thomas Harris og den tidligere Manchester United-spilleren Mejbrri. Hvilket navn er det snakk om?
- Hva heter konflikten i Europa som varte fra 1337 til 1453?

- Hvilken russisk forfatter skrev Brødrene Karamasov?
- Hvilket litterært verk av en annen russer åpner med linjen: «Alle lykkelige familier ligner hverandre, hver ulykkelig familie er ulykkelig på sin egen måte.»?
- Hvilken filosof sa «Cogito, ergo sum» («Jeg tenker, altså er jeg»)?
- Hva er navnet på Platons berømte allegori om kunnskap og virkelighetsoppfatning?
- Hvilken gresk gud bar himmelen på sine skuldre?
- Neptun er på sin side en romersk gud, men hva heter hans greske motstykke?
- Hva heter TV-serien skapt av blant annet John Milius som gikk mellom 2005 og 2007 med Ciarán Hinds som Julius Cæsar?
- Hvilken japansk regissør står bak filmer som *De syv samurai* fra 1954 og *Ran* fra 1985?

- Den eneste personen som har vunnet Oscar for beste regi fire ganger deler navn med en stor bilprodusent, men hva heter han?
- Hvilket årstall er det snakk om? Tienannenmassakeren finner sted, den rumenske diktatoren Nicolae Ceaușescu avsatt og henrettet, Ayatollah Khomeini utsteder en fatwa mot forfatteren Salman Rushdie, Nintendo lanserer Game Boy, filmen *Dead Poets Society* kommer ut, TV-serien *Seinfeld* debutterer, Phil Collins gir ut *Another Day in Paradise*, Avicii blir født og Salvador Dalí dør.
- Hvem er den yngste til å debutere i den norske eliteserien i fotball?
- Verdensrekorden for et mål scoret med hodet fra lengst distanse er på 58,13 meter og ble satt av en nordmann. Hvem er det snakk om?
- Tidligere svømmer Kristy Coventy fra Zimbabwe ble nylig valgt til president, men i hva?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Istanbul 2. Alexander Lukashenko 3. Den demokratiske republikken Kongo (9 naboland) 4. Riksdagsbygningen 5. Mir 6. Hamidial 7. Hundreårskrigen 8. Fjodor Dostojevskij 9. Anna Karenina (av Leo Tolstoj) 10. René Descartes 11. Hullelignelsen 12. Atlas 13. Poseidon 14. Rome 15. Akira Kurosawa 16. John Ford 17. 1989 18. Martin Ødegaard 19. Jone Samuelsen 20. Den internasjonale olympiske komité (IOC)

Rebus

av Nordavinden

HINT: April, come she will. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Demokrati på awei» Det klare Sol, Eva, Nikoline, Alexander, Sanns, gingersnappa, Tore B, ola, jøgge og de gode hjelperne i 4. etasje, bb og Niclas.